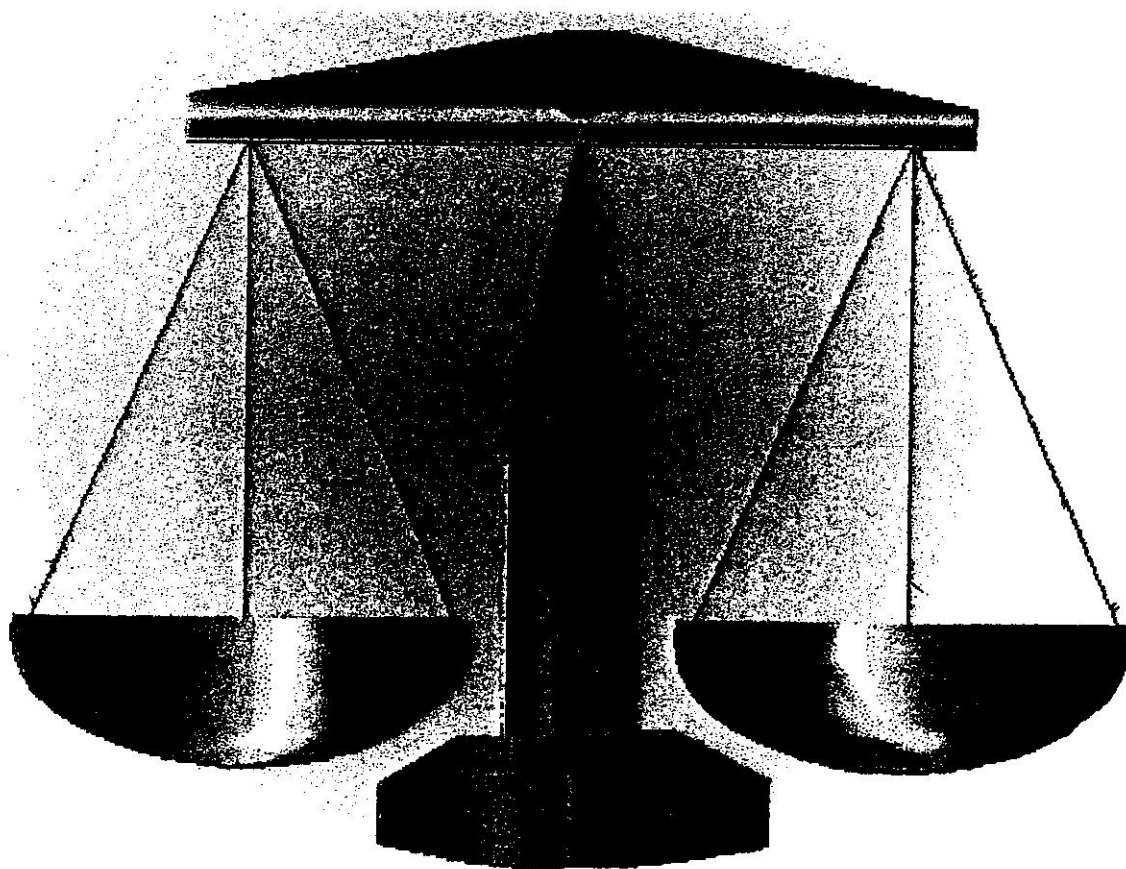

Veel voorkomende criminaliteit in Bonaire en Curaçao

Resultaten van de Slachtofferenquête 1995

Centraal Bureau voor de Statistiek

Willemstad, april 1998

Voorwoord

Dit is de derde slachtofferenquête die in Bonaire en Curaçao werd gehouden en het is voor het eerst dat het Centraal Bureau voor de Statistiek de organisatie en uitvoering hiervan in handen had.

Verschillende bronnen dienen ertoe bij te dragen een volledig inzicht te krijgen in de criminaliteitsproblematiek in een samenleving. De slachtofferenquête is er één van.

De resultaten van de enquête geven informatie over onder andere de omvang en aard van de criminaliteit, als aanvulling op de registratiegegevens uit administratieve bestanden van justitiële en andere instanties.

De opzet, organisatie, uitvoering en analyse van deze enquête is te danken aan de gezamenlijke inspanning van verschillende personen. Onze dank gaat uit naar alle respondenten die tijd hebben vrijgemaakt om de enquêtevragen te beantwoorden, de interviewers die zich beschikbaar hebben gesteld om de respondenten voor een gesprek te benaderen en alle overige freelance medewerkers.

Inhoud

	Voorwoord	I
	Inhoudsopgave	II
1	Inleiding	1
2	Methodologische verantwoording	2
2.1	Probleemstelling	2
2.2	Operationalisering	2
2.3	Herziening van de vraagstelling	2
2.4	Het onderzoeksgebied	3
2.5	De steekproef	4
2.6	Het veldwerk	4
2.7	Belangrijke definities	4
3	Omvang van de criminaliteit	5
3.1	Slachtofferschap Curaçao en Bonaire	5
3.2	Slachtofferschap per eiland	6
3.2.1	Curaçao	6
3.2.2	Bonaire	7
3.3	De afzonderlijke delicten	8
3.3.1	Diefstal van auto/joyriding	9
3.3.2	Diefstal uit auto	9
3.3.3	Autovandalisme	9
3.3.4	Inbraak	9
3.3.5	Poging tot inbraak	10
3.3.6	Diefstal uit de tuin, van de porch of van het erf	10
3.3.7	Beroving	10
3.3.8	Diefstal van persoonlijke eigendommen	10
3.3.9	Vandalisme	10
3.3.10	Aanval en bedreiging	11
3.3.11	Doorrijden na ongeval	11
3.3.12	Ander misdrijf	11
3.4	Misdrijven tegen het huishouden naar omstandigheden	11
3.4.1	Inbraak naar omstandigheden, Curaçao	11
3.4.2	Poging tot inbraak naar omstandigheden, Curaçao	12
3.4.3	Diefstal vanaf erf, tuin en porch naar omstandigheden, Curaçao	12
3.4.4	Vandalisme naar omstandigheden, Curaçao	12
3.5	Kenmerken van de slachtoffers	13
4	Het aangiftegedrag	14
4.1	Aangiftebereidheid in Curaçao en Bonaire	14
4.2	Motieven om geen aangifte te doen	15
4.3	Aangiftegedrag naar bepaalde kenmerken	15
4.4	Mate van tevredenheid met de afhandelingsprocedure van de politie	16
5	Angst- en onrustgevoelens in verband met criminaliteit	17
5.1	Angst en onrust in Bonaire en Curaçao	17
5.2	Angst- en onrustgevoelens algemeen	18

6	Een geografische analyse van de criminaliteit op Curaçao	20
6.1	Misdrijven tegen de persoon	21
6.2	Misdrijven tegen het huishouden	23
7	Aangiftebereidheid in de regio's	25
8	Angst- en onrustgevoelens in de regio's	27
	Samenvatting	28
	Summary	29
Bijlage 1	Tabellenset misdrijven tegen het huishouden naar omstandigheden, Curaçao	30
Bijlage 2	Tabellenset kenmerken van de slachtoffers, Curaçao	39
Bijlage 3	Tabellenset aangiftegedrag naar bepaalde kenmerken, Curaçao	42

1 Inleiding

In de periode van 6 november tot en met 3 december werd in Curaçao en Bonaire voor de derde maal een slachtofferenquête gehouden.

Het oorspronkelijke idee was om ook de bevolking van Sint Maarten te enquêteren. Na orkaan Luis werd besloten dit project daar niet meer uit te voeren.

In 1981 en 1992 werd de enquête in het kader van technische bijstand door het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (W.O.D.C.) van het Ministerie van Justitie in Nederland uitgevoerd.

Dit onderzoek is deels niet te vergelijken met de voorafgaande onderzoeken. In 1981 vond het onderzoek in Aruba, Bonaire, Curaçao en Sint Maarten plaats in opdracht van de toenmalige Minister van Justitie van de Nederlandse Antillen, mr. H.S. Croes. Naast de omvang van de criminaliteit en het aangiftegedrag van de slachtoffers was de houding van het publiek ten opzichte van de politie een belangrijk onderzoeksthema.

In 1992 kreeg het W.O.D.C. van de door de Minister van Justitie ingestelde "Commissie van onderzoek naar het vermeend onrechtmatig optreden van de politie" wederom het verzoek om een slachtofferenquête uit te voeren in Curaçao, Bonaire en Sint Maarten. Aruba vormde toen geen deel meer van het Antilliaanse staatsverband.

Het doel van dit onderzoek was het meten van de ervaring van de burgers in hun contacten met het Korps Politie Nederlandse Antillen en de indruk bij de bevolking over het optreden van de politie. Daarnaast werd ook zoals in 1981 de omvang van de criminaliteit gemeten, alsmede het aangiftegedrag van de slachtoffers.

De houding van de burgers ten opzichte van en hun indruk over de politie werd in 1995 als onderzoeksthema meegenomen.

Het onderzoeksgebied werd bovendien verder beperkt tot Curaçao en Bonaire.

Sinds enige jaren zijn op internationaal niveau op het gebied van criminaliteitsonderzoeken ontwikkelingen gaande voor wat betreft misdrijven en slachtoffers van misdrijven. In de loop der jaren is het onderzoeksinstrument verder ontwikkeld en is een internationale vragenlijst tot stand gekomen. Eén van de aanbevelingen van de W.O.D.C.-onderzoekers in 1992 was dan ook om aansluiting te zoeken bij het internationale slachtofferonderzoek (Nelen, J. en Essers, J. 1992, p. 3-4).

Bij de opzet van de slachtofferenquête 1995 is dan ook getracht deze af te stemmen op het internationale onderzoek, waardoor uiteindelijk de twee verschillende meetinstrumenten is gecombineerd in één vragenlijst. De laatst gehouden enquête is dus geen exacte herhaling van die van 1992.

2 Methodologische verantwoording

Uit beschikbare informatie bleek dat burgers steeds vaker het slachtoffer werden van misdrijven. Registratiegegevens blijken echter te beperkt om concrete uitspraken te kunnen doen over de omvang van de criminaliteit.

In de meeste landen baseert men zich op de bij de politie ter kennis gekomen misdrijven om inzicht te krijgen in de omvang van de criminaliteit. Het is echter bekend dat statistische opstellingen afgeleid van de geregistreerde gegevens geen volledig beeld geven van de situatie omtrent criminaliteit. Men is afhankelijk van de aangiftebereidheid van de bevolking die per type overtreding of misdrijf kan verschillen.

Doel van de slachtofferenquête is om beter in staat te zijn om de omvang en samenstelling van de veelvoorkomende criminaliteit vast te stellen.

2.1 Probleemstelling

Onderzoek naar de omvang van de criminaliteit staat niet los van het aangiftegedrag van de slachtoffers. In de probleemstelling is hier rekening mee gehouden. Verder zijn in de probleemstelling aan de criminaliteit verwante aspecten meegenomen. De probleemstelling is als volgt geformuleerd:

1. Wat is de omvang en aard van de "criminaliteit" in Curaçao en Bonaire?
2. Hoeveel slachtoffers melden een misdrijf bij de politie, welke motieven worden aangedragen om geen aangifte te doen en hoe tevreden tonen de slachtoffers die wel aangifte doen zich over de inspanning van de politie?
3. In welke mate bestaan er bij de bevolking angst- en onrustgevoelens met betrekking tot criminaliteit?

2.2 Operationalisering

De enquête meet het voorkomen van criminaliteit bij individuele personen. Het gaat om misdrijven waarbij een persoon of een huishouden als slachtoffer kan worden geïdentificeerd. Misdrijven tegen bedrijven of waarbij niet een specifieke persoon als slachtoffer kan worden aangewezen - zoals in geval van fraude - worden in deze enquête niet gemeten.

Misdrijven tegen personen die voor korte duur in het onderzoeksgebied verblijven, zoals toeristen, worden ook buiten beschouwing gelaten. Vormen van zware geweldpleging zoals doodslag, poging tot doodslag, moord, poging tot moord en verkrachting vallen buiten het kader van dit onderzoek. In bepaalde gevallen zijn de slachtoffers immers niet meer aanwezig en indien wel in leven dan zou de herinnering aan betreffende ervaring weleens vervelende emoties kunnen opwekken.

Tevens moet men zich realiseren dat middels een steekproef wordt getracht informatie te verkrijgen van de slachtoffers en potentiële slachtoffers. Men moet rekening houden met mogelijke steekproef- en geheugeneffecten.

Ondanks bovengenoemde beperkingen kan men er van uit gaan dat een slachtofferenquête een realistischer beeld geeft omtrent de omvang van de zogeheten "veelvoorkomende" criminaliteit, dan de registratiegegevens bij de politie.

2.3 Herziening van de vraagstelling

Op internationaal niveau bestaat al enige tijd de behoefte aan vergelijkingsmateriaal aangaande de aard en mate van slachtofferschap. Wetenschappers proberen via cross-nationale vergelijkingsonderzoeken theorieën te testen die uitgaan van sociale factoren als verklarende oorzaak van de criminaliteit. Doordat criminaliteit steeds meer een internationaal karakter krijgt wordt het voor beleidsmakers interessant om de nationale criminaliteitsproblematiek in internationaal perspectief te plaatsen. Zodoende is bij de operationalisering van de criminaliteit de indeling in delictcategorieën enigszins gewijzigd.

De indeling verschilt met die van de vorige enquête in die zin dat een aantal misdrijven te weten autovandalisme en poging tot inbraak welke in het internationale onderzoek worden gemeten nu in enquêtevragen werden opgenomen.

Daarentegen werd wederom in de enquête een aantal delicten opgenomen zoals doorrijden na een ongeval, vernieling en diefstal uit de tuin, van de porch of van het erf terwijl dit in het internationale onderzoek niet het geval is.

Verder is er een aantal misdrijven dat gedeeltelijk met elkaar overeenkomt. De slachtofferenquete meet geweld buitenshuis en het internationale onderzoek mishandeling en bedreiging, welke categorie zowel geweld buitenshuis als binnenshuis omvat. In de laatst gehouden enquête omvat de delictscategorie "aanval en bedreiging" ook die gevallen die zich in iemands huis voordoen.

Een andere categorie is straatroof (inclusief zakkenrollerij) bij de slachtofferenquête versus roof in het internationale onderzoek waarbij zakkenrollerij is uitgesloten.

In de slachtofferenquête heeft men het over diefstal van andere eigendommen en in het internationale onderzoek over diefstal van persoonlijke eigendommen waar zakkenrollerij wel wordt inbegrepen.

Ten behoeve van de enquête is gekozen voor beroving (met geweld) en diefstal van persoonlijke eigendommen (inclusief zakkenrollerij).

Voor de overige categorieën t.w. autodiefstal, diefstal uit de auto, inbraak en ander misdrijf komt de indeling wel overeen.

Het meetinstrument is uiteindelijk een combinatie geworden van de laatst gebruikte vragenlijst en de internationale vragenlijst. Vergelijking met 1992 is dus niet op alle punten mogelijk.

Wat in ieder geval wel te vergelijken is met de vorige enquête-resultaten is het aangiftegedrag en de mate van tevredenheid met de inspanning van de politie. Bij de resultaten omtrent de omvang en aard van de criminaliteit moet bij vergelijking rekening worden gehouden met de gewijzigde indeling in delictcategorieën.

Uitgangspunt voor het meten van slachtofferschap via de slachtofferenquête is "ooit" en daarnaast wordt gekeken naar wat zich in de 12 maanden voorafgaande aan het onderzoek heeft voorgedaan. In het internationale onderzoek wordt een periode van vijf jaar als referentieperiode aangehouden.

Bij de laatst gehouden enquête is ervoor gekozen "ooit" als uitgangspunt te handhaven.

Er is verder gekeken naar de slachtofferschap in 1995 welke periode niet een heel jaar omvat. Derhalve is ten behoeve van de vergelijking van de voorafgaande 12 maandelijkse periode met die in de vorige enquêtes per misdrijf het aantal gecorrigeerd met een factor 12/10.

Met deze enquête wordt de incidentie van een scala van delicten gemeten te weten:

- autodiefstal/joyriding
- diefstal uit auto
- autovandalisme
- inbraak
- poging tot inbraak
- diefstal uit tuin, erf, porch
- beroving
- diefstal van persoonlijke eigendommen
- vandalisme
- mishandeling buitenshuis
- aanval/bedreiging
- doorrijden na ongeval
- ander misdrijf

2.4 Het onderzoeksgebied

De enquête werd in Bonaire en Curaçao gehouden. Het was oorspronkelijk de bedoeling om ook de bevolking in Sint Maarten te enqueteren, maar als gevolg van de schade veroorzaakt door het orkaan was dit niet meer mogelijk.

In vergelijking met de in 1981 gehouden enquête is in 1995 het onderzoeksgebied behoorlijk uitgedund. Derhalve kan men dus ook niet spreken van een slachtofferenquête op de Nederlandse Antillen.

2.5 De steekproef

De steekproefomvang werd conform de slachtofferenquête 1992 voor Curaçao en Bonaire berekend uitgaande van 1.5% van de geschatte totale bevolking van 16 jaar en ouder per 1 oktober 1995.

Zodoende werd uit het adressenbestand per kiesdistrict met een aselekt begin een steekproef getrokken van 1606 adressen voor Curaçao en 143 adressen voor Bonaire. Het adressenbestand is gesorteerd op kiesdistrict. De zones zijn dus evenredig vertegenwoordigd.

De enquêteurs kregen van te voren de instructie om op elk adres per huishouden één persoon van 16 jaar en ouder te interviewen die gerekend vanaf de start van het onderzoek het eerste jarig was. Met name in Curaçao kan op een adres meerdere huishoudens worden aantreffen. Van elk huishouden moest de enquêteur één respondent selecteren. Zodoende werden in Curaçao 1719 en op Bonaire 143 respondenten geïnterviewd.

Het selectie criterium is ingebouwd om een overrepresentativiteit te voorkomen van mensen die vaker thuis zijn, zoals huisvrouwen, werklozen en gepensioneerden. In de tweede plaats wordt middels dit criterium getracht de geslachts- en leeftijdsverdeling overeen te laten komen met de reële verdeling.

Van de 1719 geënquêteerde personen in Curaçao waren 700 man en 1019 vrouw. Deze verdeling komt niet overeen met de geslachtsverdeling van de totale bevolking van 16 jaar en ouder per oktober 1995 (basis voor de steekproeftrekking). De steekproef had voor 54% uit vrouwen moeten bestaan. De steekproef bestaat voor 59% uit vrouwen en 41% uit mannen. In Bonaire werden 63 mannen en 80 vrouwen geïnterviewd. Dat is een verdeling van 44% mannen ten opzichte van 56% vrouwen, in tegenstelling tot de reële verdeling van 47% mannen en 53% vrouwen.

Teneinde na te gaan of de geslachtsverhouding in de steekproef een vertekening met zich mee heeft gebracht in de resultaten is zowel voor Curaçao als voor Bonaire uitgaande van de bevolking per 1 oktober 1995 een correctiefactor berekend. Aan de hand hiervan is de steekproefpopulatie gecorrigeerd naar de totale bevolking per bovengenoemde datum en is de relatieve geslachtsverdeling herberekend. Voor deze gecorrigeerde cijfers zijn tabellen uitgedraaid naar geslacht. Aangezien de antwoorden naar geslacht weinig verschil te zien gaven is besloten om de steekproef te handhaven en deze niet te corrigeren voor de afwijkende geslachtsverhouding.

2.6 Het veldwerk

Het veldwerk duurde van 6 november tot en met 3 december. Na een korte training en het afnemen van een toets werden 23 interviewers geselecteerd voor dit onderzoek; 20 in Curaçao en 3 in Bonaire. Er werden in totaal 1748 adressen bezocht en 1862 huishoudens benaderd. Met name in Curaçao werden adressen aangetroffen met meer dan één huishouden.

De vragenlijst was beschikbaar in drie talen; Papiamentu, Engels en Nederlands.

De non-respons bedroeg voor Curaçao 20% van de steekproefgrootte en voor Bonaire kwam dit neer op 28%. Met non-respons wordt het volgende bedoeld: weigering, drie maal niet thuis, onbewoond en onvindbaar adres.

Non-respons werd in dit onderzoek vervangen door "random walk"; men verving de non-respons door het eerst volgende huis aan de linkerkant van het weggevalen adres te benaderen voor medewerking aan het onderzoek.

2.7 Belangrijke definities

Slachtoffer:

Elke persoon van de 16 jaar en ouder die aangeeft al dan niet als lid van een huishouden ooit te zijn getroffen door tegen zijn of haar persoon of goederen en tegen het huishouden gepleegd(e) delict(en) die in de enquête worden gemeten.

Huishouden:

Een huishouden kan bestaan uit één persoon die op zichzelf woont (een eenpersoonshuishouden) of uit meerdere personen die bij elkaar wonen, dus in 'huiselijk verkeer' met elkaar omgaan. Criterium voor huisverkeer is dat gemeenschappelijke regelingen zijn getroffen voor het levensonderhoud (aanschaf van voeding en andere levensbehoeften) en gebruik wordt gemaakt van een gemeenschappelijk hoofdwoonvertrek.

In dit onderzoek ging het er steeds om gegevens te verkrijgen van het lid van het huishouden van 16 jaar en ouder dat gerekend vanaf de start van het onderzoek het eerste jarig is.

3 Omvang van de criminaliteit

De omvang van de criminaliteit wordt in deze enquête uitgedrukt in het percentage personen van 16 jaar en ouder dat ooit eens het slachtoffer is geworden van de in hoofdstuk 2 opgesomde misdrijven. Dit percentage is dus geen weergave van het aantal keren dat mensen het slachtoffer zijn geworden, maar wel het aantal mensen die of persoonlijk of als lid van een huishouden het slachtoffer zijn geworden van een misdrijf.

In dit hoofdstuk zal verder ook gekeken worden naar de omvang van de criminaliteit in de voorafgaande jaren. Hier zal men rekening moeten houden met eventuele geheugeneffecten in de antwoorden. Hoe verder weg in de tijd het incident is gepleegd, hoe groter de kans op vergetelheid. Een ander aspect dat hier genoemd moet worden is de neiging van respondenten om emotioneel beladen incidenten die in een bepaalde tijd hebben plaatsgevonden, naar voren te halen in de tijd. Hierdoor kunnen incidenten die twee jaren voorafgaande aan het jaar van onderzoek als incidenten van het jaar daarvoor worden gerapporteerd (Nelen, J.M en Essers, J.J.A. 1992 p. 25).

Er wordt eerst aandacht besteed aan de resultaten van de eilanden samen. Daarna zullen de uitkomsten voor de eilanden apart worden weergegeven.

Voor zover mogelijk zal een vergelijking worden getrokken met de resultaten van de vorige enquêtes.

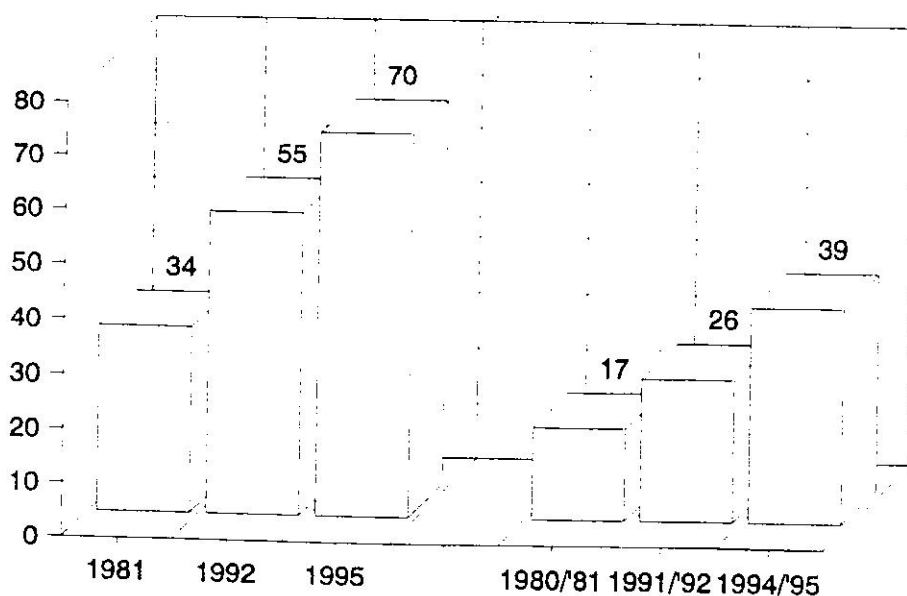
3.1 Slachtofferschap Curaçao en Bonaire

Van de twee eilanden is 70% van de inwoners ooit het slachtoffer geweest van op zijn minst één delict. In 1992 was 55% en in 1981 34% ooit slachtoffer geweest. Deze stijging kan onder meer verklaard worden door het feit dat zowel in de meting van 1992 als in die van 1995 nieuwe delicten in de vragenlijst zijn opgenomen, waardoor de kans op een ervaring als slachtoffer ook groter wordt. Teneinde deze conclusie te kunnen toetsen is van de verschillende onderzoeksjaren voor vergelijkbare delicten de slachtofferschap bekeken. Het plaatje ziet er als volgt uit; in 1981 was 34% ooit het slachtoffer geworden, in 1992 46% en in 1995 57%. Het resultaat van deze exercitie geeft een iets minder dramatische stijging te zien.

Indien men echter van de verschillende onderzoeksjaren voor vergelijkbare delicten de slachtofferschap bekijkt, dan ziet het plaatje er als volgt uit; in 1981 34%, 1992 46% en 1995 57%.

Wanneer men voor 1992 en 1995 uitgaande van dezelfde items het percentage berekent van respondenten die ooit slachtoffer zijn geworden, dan komt men uit op respectievelijk 55% en 64%. De toename in de omvang van criminaliteit is dus niet te wijten aan de toevoeging van nieuwe delicten in de vragenlijst. Hierdoor krijgt men wel een hogere toename.

Figuur 1. Slachtofferschap ooit en in voorgaande jaar
Curaçao en Bonaire

Aan de respondent is gevraagd of hij in het jaar voorafgaand aan het onderzoek slachtoffer is geworden van een misdrijf. In 1994/1995 werd 39% van de bevolking het slachtoffer van een delict. In 1991/1992 was dat 26% en in 1980/1981 17%. Dit geeft aan dat de kans om in één jaar tijd slachtoffer te worden is gestegen.

Voor wat de omvang van de criminaliteit betreft blijkt dat voor een aantal delictsoorten waar in de enquête naar gevraagd is, in vergelijking met 1992 een stijging geconstateerd kan worden in het slachtofferpercentage. Dit geldt met name voor autodiefstal (een stijging van 255%), diefstal uit auto (een stijging van 158%), inbraak (122%), diefstal uit tuin, erf en porch (144%) en beroving en diefstal van persoonlijke eigendommen (159%). In tabel 1 worden de resultaten van de enquête van 1995 vergeleken met die van 1992. Tevens zijn de resultaten van 1981 opgenomen in de tabel.

Tabel 2 (pag. 8) laat de uitkomsten van de laatste enquête voor de eilanden apart zien.

Tabel 1: Slachtoffers van een delict naar soort delict, ooit Curacao en Bonaire

	1981	% 1992	1995
autodiefstal	3,1	2,9	7,4
diefstal uit auto	16,9	16,3	25,7
autovandalisme			10,8
inbraak	15,1	26,3	32,2
poging tot inbraak			14,7
diefstal vanaf tuin, erf, porch		17,8	25,6
beroving/diefstal van persoonlijke eigendommen	9,7	9,5	15,1
vandalisme	7	7	7,6
mishandeling buitenshuis	1,4	1,5	
aanval/bedreiging			7,1
doorrijden na ongeval	3,3	4,6	5,8
ander misdrijf		1,4	0,4

3.2 Slachtofferschap per eiland

3.2.1 Curaçao

In Curaçao is een percentage van 71% van de bevolking van 16 jaar en ouder ooit het slachtoffer geworden van een delict. In het jaar voorafgaande aan het onderzoek werd 39% van de bevolking in Curaçao het slachtoffer van een misdrijf.

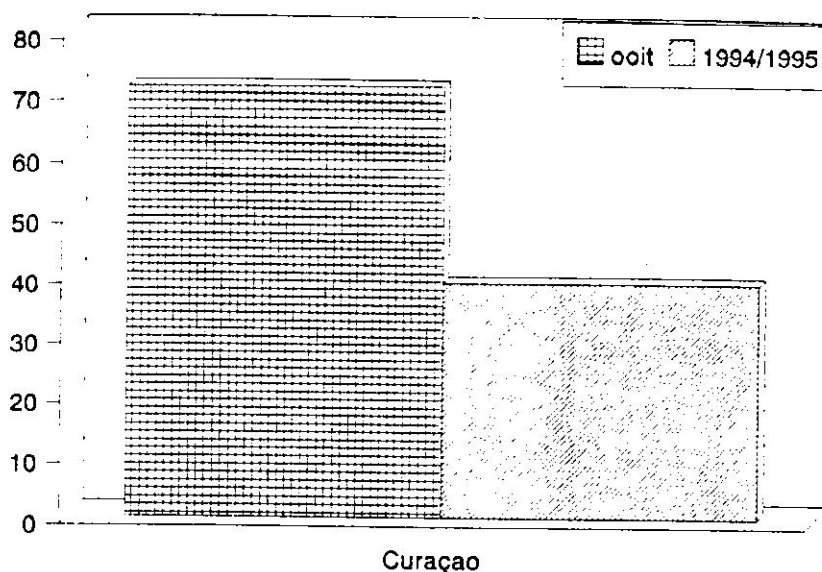
Uit vergelijking van figuur 2 en 3 (pag. 7) blijkt dat de kans om slachtoffer te worden van een misdrijf in Curaçao groter is dan in Bonaire.

Het gaat dan met name om diefstallen in en om het huis, uit de auto en om beroving en diefstal van persoonlijke eigendommen (zie tabel 2, pag. 8).

Van alle slachtoffers is 62% minstens twee keer het slachtoffer geworden van een misdrijf. T.o.v. van 1992 is er sprake van een stijging. Toen bedroeg het meervoudige slachtofferschap 45%.

Van de incidenten die direct tegen de persoon zijn gepleegd (beroving, diefstal van persoonlijke eigendommen, aanval en bedreiging, doorrijden na een ongeval) blijkt dat 48% dicht bij huis geschiedde, 49% elders op het eiland en ruim 2% buiten het eiland. Dus bijna alle respondenten hebben hun ervaring als slachtoffer op het eiland meegemaakt.

Figuur 2. Slachtofferschap ooit en in 1994/1995

Voor elk delict is verder bekeken hoeveel respondenten in het jaar 1994/1995 slachtoffer ervan zijn geworden. In tabel 3 (pag. 8) worden de percentages weergegeven.

De misdrijven die in het jaar voorafgaand aan het onderzoek in Curaçao het vaakst werden gepleegd zijn diefstal vanaf tuin, erf en porch, diefstal uit de auto en inbraak. Voor Bonaire zijn het met name poging tot inbraak en diefstal vanaf de tuin erf en porch die in diezelfde periode met een hogere frequentie voorkwamen.

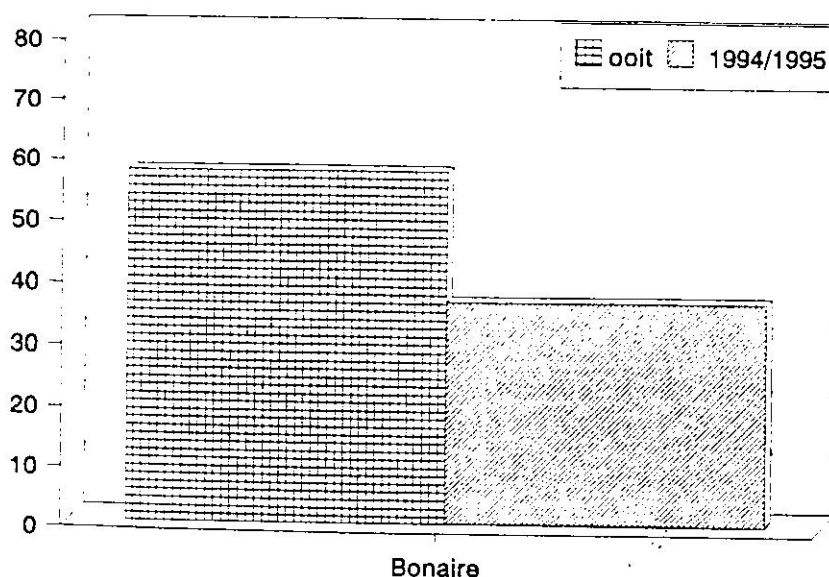
3.2.2 Bonaire

In Bonaire is 57% van de bevolking (figuur 3) ooit het slachtoffer geworden van een delict. In het jaar 1994/1995 werd 36% van de bevolking in Bonaire het slachtoffer van een misdrijf.

Uit tabel 2 (pag. 8) blijkt dat vermogensdelicten de meest voorkomende delicten zijn op dit eiland. Ook per delict bekeken blijkt de kans op slachtofferschap in Curaçao groter.

Had in 1992 32% van de Bonairiaanse slachtoffers ervaring met meer dan één delict, in 1995 was dit 43%. Dus ook in Bonaire is de kans om slachtoffer te worden gestegen.

Figuur 3. Slachtofferschap ooit en in 1994/1995

Tabel 2: Slachtoffers van een delict ooit, 1995

	% Curaçao	Bonaire
autodiefstal	7,9	0,7
diefstal uit auto	27,2	9,4
autovandalisme	11,3	6,0
inbraak	33,5	16,8
poging tot inbraak	14,7	14,8
diefstal vanaf tuin, erf, porch	26,2	18,1
beroving/diefstal van persoonlijke eigendommen	15,5	10,7
vandalisme	7,8	6,0
aanval/bedreiging	7,1	8,1
doormijden na ongeval	5,8	5,4
ander misdrijf	1,5	0,7

Tabel 3: Slachtoffers van een delict 1994/1995

	% Curaçao	Bonaire
autodiefstal	1,2	-
diefstal uit auto	9	4,7
autovandalisme	3,9	3,4
inbraak	8,9	5,4
poging tot inbraak	5,3	10,1
diefstal vanaf tuin, erf, porch	10	8,1
beroving/diefstal van persoonlijke eigendommen	4,4	4,1
vandalisme	2,6	2,0
aanval/bedreiging	3,3	4,0
doormijden na ongeval	1,9	2,7
ander misdrijf	0,4	0,7

In Bonaire geschiedde 37% van de misdrijven tegen de persoon dicht bij huis, terwijl 49% elders op het eiland plaatsvond. 6% werd in het buitenland het slachtoffer van een delict.

Tabel 3 geeft per delict het percentage respondenten weer die in 1994/1995 slachtoffer is geworden.

3.3 De afzonderlijke delicten

Van elk afzonderlijke delict werd aan de respondent gevraagd of deze ooit het slachtoffer is geworden hiervan. In het geval van slachtofferschap is voor elk delict een reeks vragen gesteld om meer inzicht te krijgen in de situatie waaronder het een en ander is gebeurd. Wanneer een respondent meerdere malen het slachtoffer is geworden van eenzelfde misdrijf, dan werd verder alleen gekeken naar de laatste keer dat dit zich voordeed.

3.3.1 Diefstal van auto/joyriding

De vraag werd bij dit onderwerp ingeleid met een inventarisatie van de motorrijtuigen die de leden van het betreffende huishouden bezitten of voor privé gebruik hebben. Aan de respondent werd vervolgens de vraag gesteld of ooit een voertuig is gestolen. In Curaçao is 7.9% van de respondenten het slachtoffer hiervan geworden. Voor Bonaire is alleen één geval van auto-diefstal tegengekomen.

86% van de in Curaçao gestolen voertuigen waren niet voorzien van een beschermingsmiddel. In het ene geval van Bonaire was de auto niet beschermd tegen diefstal. Bijna de helft (46%) van de autodiefstallen in Curaçao geschiedde dicht bij huis en 97% werd teruggevonden.

De geschatte gemiddelde schade als gevolg van dit misdrijf bedroeg voor Curaçao Naf. 2564,-.

3.3.2. Diefstal uit de auto

Diefstal uit de auto is in Curaçao op één na het misdrijf dat het meest voorkomt (27.2%). Dit misdrijf komt hier veel vaker voor dan in Bonaire (9.4%). 56% van de diefstallen uit de auto werd dicht bij huis gepleegd. De gemiddelde geschatte waarde van de gestolen goederen en reparatiekosten bedroeg Naf. 546,- guldens.

In Bonaire gebeurde 46% van de diefstallen uit de auto dicht bij huis en bedroeg de gestolen goederen en kosten naar schatting een gemiddelde waarde van Naf. 172,-.

3.3.3 Autovandalisme

Zoals in het geval van autodiefstal en diefstal uit de auto komt autovandalisme vaker voor in Curaçao dan in Bonaire; 11.3% versus 6.0%.

In 36% van de gevallen vond dit in Curaçao dicht bij huis plaats. Voor Bonaire was dit 38%. De schade- en reparatiekosten bedroegen in Curaçao naar schatting gemiddeld Naf. 420,- guldens. In Bonaire kwam dit neer op Naf. 346,- guldens.

Internationaal wordt een verband gelegd tussen de mate van prevalentie van misdrijven die met voertuigen te maken hebben en de mate van beschikbaarheid van het begeerde goed. Hoe meer voertuigen, hoe hoger de prevalentie van voertuiggeoriënteerde misdrijven. Het aantal persoonsauto's per 1000 inwoners is in Curaçao 1.3 keer zo veel als in Bonaire (per eind 95).

3.3.4 Inbraak

In de enquête van 1995 is de omvang gemeten van twee typen misdrijven die te maken hebben met inbreken; inbraak met binnentreden van het huis en poging tot inbraak waarbij het de dader niet gelukt is het huis binnen te treden. Onder inbraak werd tevens ook meegerekend diefstal uit garages, schuur, kelders en dergelijke.

Inbraak is een delict die door de Curaçaosche respondenten het meest gerapporteerd wordt. De incidentie bedraagt 33.6%. In Bonaire is dat 16.1.

De inbraken in Curaçao geschieden voornamelijk overdag (45%) en 's nachts (45%). 's Avonds wordt er kennelijk niet zo vaak ingebroken; dit geschiedde in 7% van de gevallen. Ook in Bonaire opereren de inbrekers voornamelijk overdag (48%) en 's nachts (35%).

Van de Curaçaosche en Bonairiaanse respondenten die melding hebben gemaakt van inbraak, blijkt respectievelijk voor 82% en 57% het huishouden over middelen te beschikken ter bescherming tegen misdrijven. In het geval van Curaçao gaat het met name om honden, speciale deursloten en ijzerwerk en in mindere mate inbraakalarmsystemen. Bonairianen beroepen zich voornamelijk op honden en in mindere mate wordt de woning en andere ruimten voorzien van speciale sloten en ijzerwerk.

Slechts 15% van de slachtoffers heeft één keer ervaring gehad met inbraak. 85% heeft minstens twee keer te maken gehad met inbraak. In Bonaire is dit 13% en 87%.

In Curaçao werd in 85% van de gevallen iets meegenomen. Het meest in trek zijn audiovisuele middelen en sieraden. In mindere mate wordt geld meegenomen. Dit zou te maken kunnen hebben met de mate van beschikbaarheid en toegankelijkheid van geld in huis. Voor Bonaire bleek in 78% van de gevallen iets te zijn meegenomen, met name sieraden en geld.

In 58% van de inbraken werd in Curaçao schade aangericht en in Bonaire in 48% van de inbraken.

Naar schatting bedroeg de gemiddelde waarde van de gestolen voorwerpen Naf. 2109,- van de aangerichte schade Naf. 723,-. Voor Bonaire bedroegen deze respectievelijk Naf. 1727,- en Naf. 252,-.

3.3.5 Poging tot inbraak

14% van de respondenten in Curaçao en 14.8% te Bonaire werd door dit delict getroffen.

Poging tot inbraak gebeurt in Curaçao in 36% van de gevallen overdag, in 48% 's nachts en voor 9% 's avonds. Ook hier blijkt weer dat 's avonds minder wordt ingebroken. Voor Bonaire geldt ongeveer hetzelfde. Inbrekers pogen voornamelijk overdag (35%) en 's nachts (45%) te werk te gaan.

Van de Curaçaosche en Bonairiaanse respondenten die melding hebben gemaakt van poging tot inbraak, blijkt respectievelijk voor 83% en 70% het huishouden over middelen te beschikken ter bescherming tegen misdrijven. In het geval van Curaçao gaat het met name om speciale deursloten, honden en ijzerwerk en in mindere mate inbraakalarmsystemen. Ook in dit geval blijkt dat in Bonaire voornamelijk honden ten behoeve van het huishouden in de beschermingsfunctie moeten voorzien. In veel mindere mate wordt hier ijzerwerk genoemd als beschermingsmiddel.

Slechts 15% van de slachtoffers heeft één keer ervaring gehad met inbraak. 85% heeft minstens twee keer te maken gehad met inbraak. In Bonaire zegt 23% één keer en 77% minstens twee keer het slachtoffer te zijn geworden van dit delict.

3.3.6 Diefstal uit de tuin, van de porch of het erf

Terwijl dit type diefstal in Curaçao vooral overdag en 's nachts plaatsvindt, blijkt het in Bonaire met name 's nachts te geschieden. Er worden diverse artikelen meegenomen, zoals gereedschappen, fietsen, verbruiksmiddelen, huisraad, huisdieren, kleding en schoeisel, bouwmaterialen, en losse auto-onderdelen.

Bonairiaanse respondenten maken melding van de volgende artikelen: fietsen, huisdieren, kleding en schoeisel, verbruiksmiddelen en gereedschappen.

De geschatte gemiddelde waarde van de gestolen goederen bedraagt in Curaçao en Bonaire respectievelijk Naf. 410,- en naf. 240,-.

Voor Bonaire geldt dat men in 52% van de gevallen wel over een beschermingsmiddel beschikte en in 48% van de gevallen niet.

In Curaçao beschikte 82% wel en 18% niet over een beschermingsmiddel.

3.3.7 Beroving

In tegenstelling tot de slachtofferenquete van 1992 werd bij beroving zakkenrollerij niet meegeteld. Het ging hier om beroving op straat met gebruikmaking van brute kracht en bedreiging.

De prevalentie van dit misdrijf in Bonaire is zonder meer zeer laag te noemen en leent zich derhalve niet voor verdere analyse.

Van de 83 Curaçaosche respondenten die ooit zijn beroofd had 29% deze ervaring dicht bij huis.

In 57% van de gevallen werden de slachtoffers al dan niet met een wapen bedreigd en ruim twee derde deel van de slachtoffers maakte melding van daadwerkelijke diefstal. De geschatte gemiddelde waarde van de beroofde goederen bedroeg Naf. 1742,-.

3.3.8 Diefstal van persoonlijke eigendommen

Bij dit delictsoort is ook zakkenrollerij inbegrepen. Het gaat om diefstal van persoonlijke eigendommen zoals portemonnee, kleren, sieraden, hetzij in huis (geen inbraak), op het werk, op school, in een cafe of openbaar vervoer. Van de 182 gevallen in Curaçao geschiedde een derde deel dicht bij huis. In Bonaire was dit 31%. De gevallen van zakkenrollerij in Curaçao maken 42% uit van de diefstallen op persoonlijke goederen. Van de 13 incidenten die door Bonairiaanse respondenten werden gerapporteerd was er één geval van zakkenrollerij.

De geschatte gemiddelde waarde van afgepakte goederen kwam neer op Naf. 628,- voor Curaçao en naf. 525,- voor Bonaire.

3.3.9 Vandalisme

Op beide eilanden is de prevalentie van vandalisme (Curaçao 7.7% en Bonaire 5.6%) laag, vergeleken met prevalentie van bijvoorbeeld inbraak. Bij de vraag naar het voorkomen van dit incident is niet gekeken naar vandalisme als deel uitmakend van

een ander misdrijf. In de praktijk zal dit wat hoger komen te liggen. De gemiddelde waarde van de beschadigde goederen bedroeg voor Curaçao en Bonaire naar schatting respectievelijk Naf. 214,- en Naf. 172,-.

3.3.10 Aanval en bedreiging

Bij dit incident werd gekeken naar de ervaring van mensen die ooit thuis of elders door iemand op zodanige wijze werden aangevallen of bedreigd dat zij hierdoor zijn geschrokken. Op Bonaire is de prevalentie iets hoger dan op Curaçao, 8.4% ten opzichte van 7.7%. Relatief gezien gebeurt dit incident vaak dicht bij huis. Op Curaçao (45%) en Bonaire (42%) bijna even vaak.

Aan de slachtoffers werd gevraagd wat er allemaal gebeurde tijdens het incident. In Curaçao werd 73% van de slachtoffers alleen bedreigd, 26% werd met een wapen bedreigd en 32 gegrepen, geslagen en of beschoten. Het aantal gevallen van bedreiging bedroeg in Bonaire 83%, terwijl 25% met een wapen werd bedreigd en eveneens 25% werd gegrepen, geslagen en of beschoten. 10% van de Curaçaosche en 25% van de Bonairiaanse respondenten liep letsel op. Van degenen die letsel opliepen ging in Curaçao bijna de helft naar de dokter en in Bonaire twee van de drie.

3.3.11 Doorrijden na ongeval

Dit misdrijf komt relatief weinig en vrijwel even vaak voor op de twee eilanden; in Bonaire heeft 5.6% en in Curaçao 5.8% ervaring met dit delict. Bijna alle respondenten die in een verkeersongeval verzeild raakten waarbij de dader doorreed hebben dit één keer meegemaakt.

Van de 100 Curaçaosche respondenten die slachtoffer zijn geworden heeft 18 letsel opgelopen en ging twee derde deel hiervan naar de dokter. In Bonaire heeft één van de acht slachtoffers letsel opgelopen en ging hiermee naar de dokter.

3.3.12 Ander misdrijf

Het meldingspercentage is voor de categorie overige misdrijven voor Curaçao en Bonaire zeer laag. Incidenten die hier werden genoemd zijn poging tot verkrachting, poging tot doodslag, ontvoering, mishandeling, huisvredebreuk, valsheid in geschrifte, poging tot brandstichting. Door het geringe aantal gevallen zijn hier verder geen conclusies aan verbonden.

3.4 Misdrijven tegen het huishouden naar omstandigheden

In het onderzoek zijn enkele vragen gesteld waarvan de antwoorden enige informatie bevatten over de achtergrondsituatie t.a.v. de huishoudens. De variabelen die in de betreffende vragen zijn opgenomen zijn afgezet tegen slachtofferschap van huishoudens, teneinde te kijken of een eventueel verband bestaat. De variabelen waar het om gaat zijn huishoudgrootte, het sociale aspect van het huishouden en de woonplaats, het aspect van vigilantie en het veiligheidsgevoel van de respondent m.b.t. de buurt. Hier zijn de delicten die te maken hebben met het huishouden in beschouwing genomen te weten inbraak, poging tot inbraak, diefstal uit tuin, erf en porch en vandalisme. De variabelen zijn per delict bekeken.

Vanwege de kleine aantallen per tabelcel is besloten deze exercitie voor Bonaire niet uit te voeren, maar alleen voor Curaçao. De tabellen 12 tot en met 39 zijn opgenomen in bijlage 1, pagina 34.

3.4.1 Inbraak naar omstandigheden, Curaçao

Van de Curaçaosche respondenten die te kennen hebben gegeven dat hun huishouden het slachtoffer is geworden van inbraak (tabel 12 tot en met 18, pag. 31) heeft 35% een één persoonshuishouden, komt 38% uit een huishouden van 2 à 3 personen en 31% behoort tot een huishouden van 4 tot en met 6 personen. 14% van de respondenten waarvan het huishouden door inbraak is getroffen komt uit een huishouden van 7 à 10 personen.

Het aantal volwassenen binnen een huishouden schijnt een remmend effect te hebben op inbraak. Hoe meer volwassen binnen het huishouden hoe lager het percentage inbraken dat respondenten wordt meemaken. Huishoudens met één persoon boven de 16 jaar 37%, twee of drie personen boven de 16 jaar 30%, vier tot en met zes volwassen personen 20% en zeven tot en met tien personen 6%.

In 41% van de gevallen waarin respondenten zeggen meer dan drie keer per week bezoek te hebben ontvangen van andere familieleden is het huishouden het slachtoffer geworden van inbraak.

36% van de respondenten die zeggen dat bij afwezigheid voor een oppas wordt gezorgd heeft ervaring met inbraak, terwijl in 30% van de gevallen waarin geen sprake was van oppas bij afwezigheid inbraak is gepleegd.

De cijfers geven geen verband te zien tussen inbraak en hoelang iemand ergens woont. Evenmin is een verband gebleken tussen inbraak en de mate waarin men elkaar helpt in de buurt.

Daar waar respondenten zeggen dat ze hun buurt veilig vinden blijken ook minder gevallen van poging tot inbraak te zijn voorgekomen, namelijk 30%. Van de respondenten die zeggen dat hun buurt een beetje veilig of zeer onveilig is heeft respectievelijk 36% en 41% ervaring als slachtoffer van inbraak.

3.4.2 Poging tot inbraak naar omstandigheden, Curaçao

Bij poging tot inbraak (tabel 19 tot en met 25 op pagina 33) krijgt men min of meer eenzelfde beeld te zien als bij inbraak. Relatief gezien worden huishoudens van één tot en met zes personen huishoudens meer door inbraak getroffen dan huishoudens bestaande uit meer dan zeven personen.

Het aantal volwassenen binnen het huishouden schijnt ook in geval van poging tot inbraak een rol te spelen. Huishoudens van zeven tot en met tien personen hebben geen ervaring met dit delict, terwijl van de kleinere huishoudens tussen de 16% en 10% het slachtoffer zijn geworden van poging tot inbraak.

Hoe vaker per week men bezoek ontvangt, hoe hoger de incidentie van poging tot inbraak. Bij meer dan drie keer per week 28% en bij één à twee keer per week 18%. Slechts in 14% van de gevallen die geen bezoek krijgen heeft men geprobeerd in te breken.

Het aspect van vigilantie t.a.v. inbraakpoging geeft een ander beeld te zien dan bij inbraak. Juist daar waar voor oppas is gezorgd ligt het percentage inbraakpogingen hoger (18%) dan bij afwezigheid van een oppas (10%).

Uit de cijfers blijkt geen verband tussen het betreffende delict en hoe lang men woonachtig is in de buurt, noch met de mate waarin men elkaar helpt in de buurt.

Van de respondenten die hun buurt tamelijk tot zeer veilig vinden zegt 13% poging tot inbraak te hebben meegemaakt. Degenen die hun buurt een beetje veilig of zeer onveilig vinden hebben wat meer last gehad van poging tot inbraak, in 16% en 17% van de gevallen.

3.4.3 Diefstal vanaf erf, tuin en porch naar omstandigheden, Curaçao

Diefstal vanaf erf, tuin en porch schijnt niet samen te hangen met de huishoudgrootte (tabel 26 tot en met 32 op pagina 35).

Het aantal personen boven de zestien jaar speelt waarschijnlijk wel een rol. In 21% van de gevallen waarin de respondenten uit een gezin van zeven tot en met tien mensen komen zijn de huishoudens getroffen door diefstal vanaf erf, tuin en porch. Waar het gaat om huishoudens van zes of minder is ligt percentage hoger, tussen de 31% en 27%.

De cijfers geven geen verband weer tussen het betreffende delict en het aantal keren dat men per week bezoek ontvangt.

Evenmin blijkt een relatie te bestaan tussen dit soort diefstal en het al dan niet achterlaten van een oppas tijdens afwezigheid. Mensen die minder dan een jaar in een buurt wonen doen minder vaak melding van diefstal vanaf erf, tuin en porch, namelijk in 9% van de gevallen. Mensen die langer in hun buurt wonen zeggen vaker last te hebben van diefstal vanaf erf, tuin en porch.

Het voorkomen van dit delict hangt waarschijnlijk ook niet af van de mate waarin buuren elkaar helpen.

De subjectieve gevoelens van de respondenten over hun buurt hangt wel enigszins samen met de incidentie van het betreffende delict. Van de respondenten die hun buurt tamelijk/zeer veilig vinden heeft 24% ervaring met diefstal. 27% van de respondenten die hun buurt een beetje veilig vinden heeft dit delict meegemaakt en 31% van degenen die hun buurt zeer onveilig vinden.

3.4.4 Vandalisme naar omstandigheden, Curaçao

De cijfers in tabel 33 tot en met 39 op pagina 37 wijzen niet op een verband tussen vandalisme en huishoudgrootte. Ook blijkt niet dat het aantal volwassen personen binnen een huishouden van invloed is op het wel of niet voorkomen van vandalisme. Huishoudens van zeven tot tien personen hebben in iets meerdere mate met dit misdrijf te maken.

Evenmin blijkt er een verband te bestaan tussen vandalisme en het aantal keren bezoek per week en het al dan niet achterlaten van een oppas tijdens afwezigheid.

Mensen die meer dan tien jaar in een buurt wonen schijnen iets vaker last te hebben van vandalisme, dan mensen die korter in een buurt wonen.

Respondenten die in een buurt wonen waar men elkaar matig of helemaal niet helpt hebben iets vaker met vandalisme te maken dan degenen die in een buurt wonen waar men elkaar veel helpt.

Het gevoel van veiligheid dat men t.a.v. de buurt heeft schijnt iets te zeggen van de mate waarin vandalisme voorkomt in de buurt. Van de respondenten die hun buurt tamelijk tot zeer veilig vinden, zegt 5% ervaring te hebben gehad met vandalisme. Daar waar men de buurt een beetje veilig of zeer onveilig vindt blijken respectievelijk 11% en 10% van de respondenten door vandalisme te zijn getroffen.

3.5 Kenmerken van de slachtoffers

Een soortgelijke exercitie als in de vorige paragraaf is in deze paragraaf gedaan voor delicten die direct tegen de persoon zijn gepleegd. Slachtofferschap wordt hier gerelateerd aan de eigenschappen leeftijd, sexe, opleidingsniveau, en economische positie. De tabellen 40 tot en met 44 staan in bijlage 2 op pagina 40.

Curaçao

In de leeftijdscategorie van 35 tot en met 49 jaar schijnt men iets vaker het slachtoffer te worden (57%); 65-plussers lopen het minste risico (33).

Mannen worden vaker slachtoffer dan vrouwen.

Respondenten met een hoger opleidingsniveau blijken vaker het slachtoffer worden van een misdrijf dan die met een lager opleidingsniveau: 33% heeft geen onderwijs of minder dan basisonderwijs, 37% heeft basisonderwijs, 53% lager voortgezet onderwijs, 60% hoger voortgezet onderwijs, 65 % hogerberoepsonderwijs en 72% uiversitair onderwijs.

De meeste slachtoffers zijn werkend of schoolgaand.

4 Het aangiftegedrag

Dit hoofdstuk geeft een beschrijving van de mate waarin mensen bereid zijn een misdrijf aan de politie te rapporteren, de motieven om geen aangifte te doen, de aangiftebereidheid in relatie tot bepaalde variabelen zoals leeftijd en geslacht en de mate van tevredenheid met de inspanning van de politie om zaken op te lossen.

De aangiftebereidheid wordt sterk bepaald door het type misdrijf waar mensen mee te maken krijgen. De ernst van de zaak schijnt ook van invloed te zijn. Een andere factor die mogelijk het aangiftegedrag bepaalt is de mening van de bevolking over de politie. In deze enquête is hier geen specifieke aandacht aan besteed. Wel is gekeken naar de motieven om geen aangifte te doen en is aan de respondent de vraag gesteld in hoeverre hij of zij tevreden was met de inspanning van de politie bij de afhandeling van zijn of haar zaak.

4.1 Aangiftebereidheid in Curaçao en Bonaire

Om de aangiftebereidheid van de bevolking te kunnen meten is aan de respondent de vraag gesteld of hijzelf of iemand anders het desbetreffende misdrijf aan de politie heeft gerapporteerd.

Het meldingspercentage geeft de verhouding weer tussen het totale aantal misdrijven waar respondenten en huishoudens het slachtoffer van zijn geworden en het aantal bij de politie gemelde misdrijven.

Voor wat het aangiftegedrag betreft blijkt dat in 45% van de gevallen, slachtoffers zich bij de politie aanmelden om een misdrijf te rapporteren. In 1981 was dit 51% en in 1992 46%. Voor Curaçao geldt een meldingspercentage van 45% en voor Bonaire een percentage van 50%.

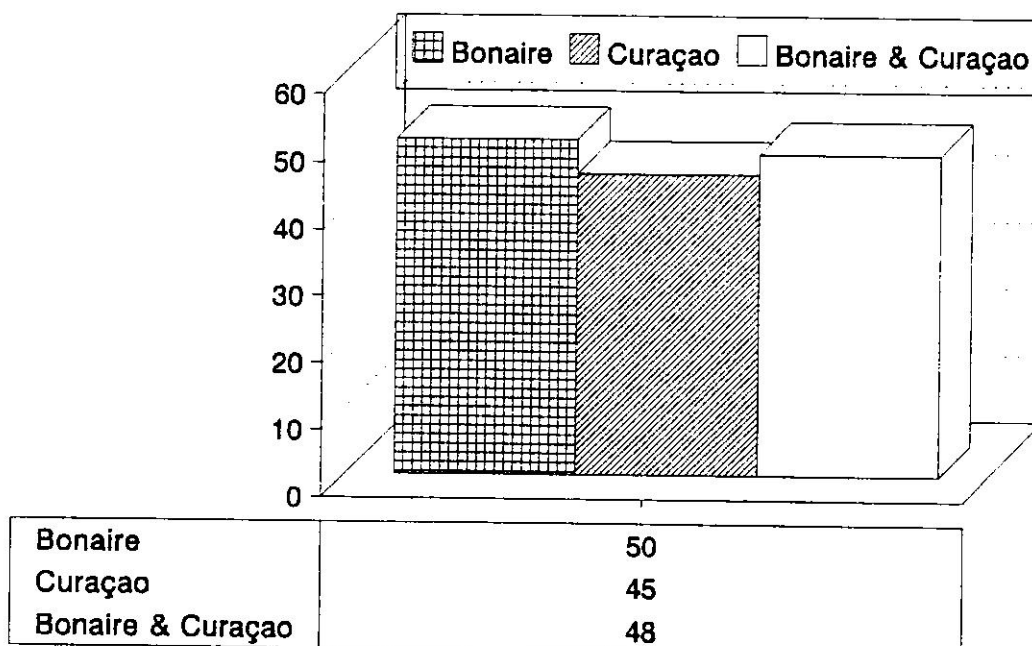
De incidenten die door de Curaçaose bevolking het meest gemeld worden zijn autodiefstal (95%), inbraak (72%), beroving (65%), doorrijden na een ongeval (64%), aanval en bedreiging (49%).

In Bonaire worden de volgende incidenten het meest gemeld; inbraak (87%), doorrijden na een ongeval (75%) aanval/bedreiging (50%), beroving (50%), diefstak van persoonlijke eigendommen (46%), poging tot inbraak (45%).

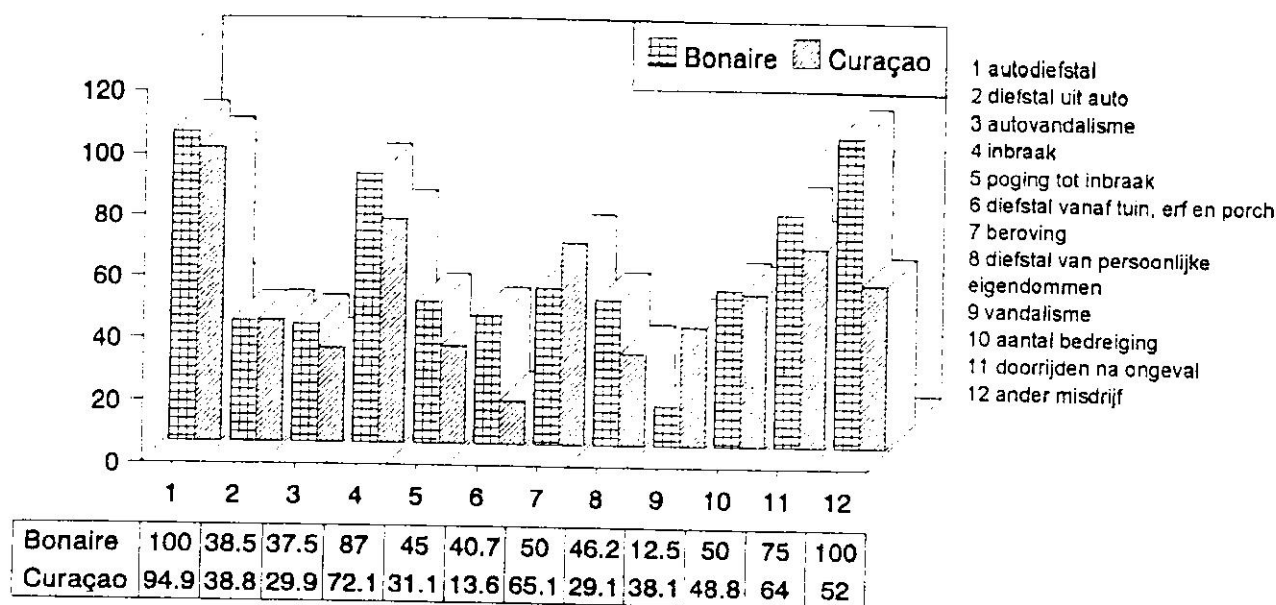
Diefstal uit tuin, erf en porch is het delictsoort dat in Curaçao het minst ter kennis van de politie komt. 14% stelt de politie hiervan in kennis. Meer dan de helft van de slachtoffers hebben geen aangifte gedaan van dit misdrijf.

Door de Bonairiaanse bevolking wordt van vandalisme het minst aangifte gedaan, in 11% van de gevallen.

Figuur 4. Aangiftebereidheid Curaçao en Bonaire, 1995

Figuur 5. Aangiftebereidheid per delict Curaçao en Bonaire 1995

4.2 Motieven om geen aangifte te doen

Als belangrijkste reden om geen aangifte te doen wordt door de curaçaose respondenten de geringe ernst van het delict genoemd. Op de tweede plaats wordt als reden opgegeven dat de politie er toch niets aan zal doen. De derde reden dat men opgeeft is dat bewijs ontbreekt en dat de politie toch niks kan doen. Een andere reden dat ook vaak wordt genoemd is dat men de zaak zelf heeft opgelost en of de dader kent.

De geringe ernst van de zaak wordt door Bonairiaanse slachtoffers als belangrijkste reden opgegeven om een misdrijf niet te melden. Twee motieven die verder vaak genoemd worden om geen aangifte te doen zijn het feit dat het slachtoffer de zaak zelf heeft opgelost en of de dader kent en dat de politie er toch niets aan zal doen.

4.3 Aangiftegedrag naar bepaalde kenmerken

De vraag is of het aangiftegedrag bepaald wordt door bepaalde variabelen. Voor Curaçao is gekeken is naar de delicten die de persoon treffen en niet het huishouden. Er wordt van uit gegaan dat bij delicten tegen de persoon in de meeste gevallen de getroffene zelf aangifte doet bij de politie.

De variabelen leeftijd, sexe, opleiding, huishoudinkomen en economische status zijn in beschouwing genomen. (Zie tabel 44 tot en met 48 in bijlage 3 op pag. 43).

Curaçao

Respondenten in de leeftijdscategorie 20 tot en met 34 en 35 tot en met 49 jaar doen relatief vaker aangifte van een misdrijf bij de politie. Mensen van 65 jaar en ouder rapporteren het minst aan de politie.

Mannen doen vaker aangifte dan vrouwen.

Er blijkt een samenhang te bestaan tussen aangiftegedrag en opleidingsniveau. Mensen met een hoger opleidingsniveau doen vaker aangifte dan mensen met een lager opleidingsniveau: 18% heeft basisonderwijs of lager, 28% lager voortgezet onderwijs, 38% hoger voortgezet onderwijs, 41% hoger beroepsonderwijs en 45% heeft een academische opleiding.

Werkenden en overigen doen vaker aangifte dan de rest.

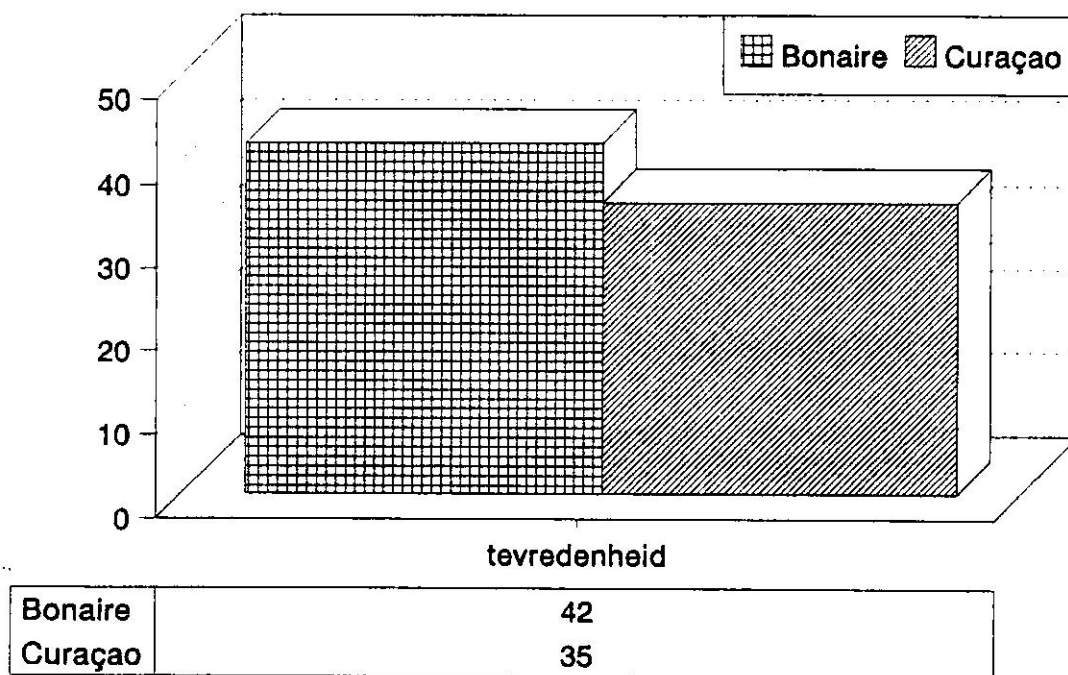
Wat het huishoudinkomen betreft blijkt dat hoe hoger het inkomen hoe eerder men geneigd is aangifte te doen. Van de respondenten die aangifte hebben gedaan heeft 16% geen inkomen, 26% een huishoudinkomen tot en NAF. 1000,=, 36% een huishoudinkomen van NAF. 1001,= tot en met NAF. 3000,= en 39% een huishoudinkomen van NAF. 3001,= tot en met NAF. 5000,=

4.4 Mate van tevredenheid met de afhandelingsprocedure van de politie

Van degenen die wel aangifte hebben gedaan bij de politie geeft 35% in Curaçao en 42% in Bonaire blijk van tevredenheid met de reactie van de politie. Voor wat betreft de Curaçaose bevolking wordt een hoge mate van tevredenheid geconstateerd in geval van autodiefstal (63%). Een hoge mate van ontevredenheid manifesteert zich vooral in geval van vandalisme (61%) en autovandalisme (59%).

De resultaten van Bonaire betreffen hele kleine aantallen. Verdere analyse hiervan is niet de moeite waard.

Figuur 6. Mate van tevredenheid met de inspanning van de politie

5 Angst- en onrustgevoelens in verband met criminaliteit

Een ander aspect waar in de enquête naar gekeken werd is dat van de angst en onrust van de bevolking t.a.v. criminaliteit in de samenleving. Er wordt vanuit gegaan dat de subjectieve gevoelens van angst en onrust in de samenleving iets zeggen over de beleving van criminaliteit en veiligheid door de bevolking.

De meting van dit aspect geschiedde aan de hand van achttien vragen waarin de volgende aspecten omtrent angst en onrust de nadruk kregen:

- de frequentie waarmee over criminaliteit wordt gesproken
- de gedachte dat men zelf slachtoffer kan worden van een misdrijf
- het veiligheidsgevoel dat men heeft t.a.v. de woonomgeving en het eiland

Verder wordt het aspect van angst en onrust in het algemeen naar geslacht en leeftijd geanalyseerd.

Voor Curaçao worden de angst- en onrustgevoelens per delict bekeken.

Alvorens verder in te gaan op de resultaten betreffende de bestaande angst en onrust moet hier een kantekening worden geplaatst. Vlak voor de start van de enquête hebben zich in Curaçao zeer ernstige incidenten voorgedaan waarbij er zelfs doden zijn gevallen. Er moet rekening worden gehouden met een mogelijk effect van bovengenoemde golf van misdrijven.

Gesteld kan worden dat drie en een half jaar na de laatst gehouden slachtofferenquete het verschijnsel criminaliteit veel meer leeft onder de Antilliaanse - lees Curaçaose en Bonairiaanse - bevolking.

5.1 Angst en onrust in Bonaire en Curaçao

Criminaliteit als gespreksstof

Gedurende de dagen voorafgaande aan de enquête heeft 72% van de respondenten over misdaad gesproken. In 1992 was dat 39%. In Curaçao heeft 72% over misdaad gesproken en in Bonaire 64%. Opvallend zijn de delictsoorten die onderwerp van gesprek waren. In Curaçao gingen de gesprekken voornamelijk over gewapende roofoverval (39%), doodslag en moord (30%) en beroving (10%).

De cijfers voor Bonaire laten een ander beeld zien. Hier werd vooral gesproken over beroving (28%), drugshandel en -gebruik (19) en doodslag en moord (16%).

Artikelen in kranten en tijdschriften (28%), vormden in meerdere mate de aanleiding om over misdaad te praten. Voor 29% van de Curaçaose bevolking vormden kranten en tijdschriften de aanleiding en voor 19% vormden radio-uitzendingen de aanleiding. De gesprekken in Bonaire werden voor 17% aangespoord door kranten en tijdschriften en voor 11% door verhalen van anderen.

De kans om slachtoffer te worden

50% van het totaal aantal respondenten schat de kans groot tot zeer groot in dat zij slachtoffer wordt van een misdrijf en 10% denkt dat de kans tamelijk groot is, i.t.t. 38% en 10% in 1992. Van de Curaçaose bevolking schat 51% de kans groot tot zeer groot en 11% de kans tamelijk groot in dat zij slachtoffer wordt. Voor Bonaire gelden percentages van respectievelijk 37% en 4%.

Op de vraag of de kans om slachtoffer te worden van een misdrijf groter of kleiner is geworden, antwoordt 89% van de respondenten dat de kans groter is geworden. In 1992 was dit 79%. In Curaçao denkt 89% en in Bonaire 83% dat de kans op slachtofferschap groter is geworden.

Er wordt regelmatig en vaker aan de mogelijkheid gedacht slachtoffer te worden van een misdrijf; 48% in vergelijking met 24% in 1992. 49% van de Curaçaose en 36% van de Bonairiaanse bevolking denkt regelmatig en vaker aan deze mogelijkheid. In Curaçao denkt men dan met name aan gewapende roofoverval (25%), beroving (18%), aanranding (14%) en inbraak (10%). In Bonaire wordt meer gedacht aan beroving (42%), inbraak (17%) en aanranding (7%).

Van het totale aantal respondenten geeft 26% aan weleens bang te zijn om alleen thuis te zijn. Het overgrote deel hiervan, 71% is vooral 's avonds bang en 23% is altijd bang. De resultaten komen hier bijna overeen met die van 1992; 29%, 70% en 23%.

Voor Curaçao gelden percentages van respectievelijk 25%, 69% en 25% en voor Bonaire 27%, 93% en 8%.

Mate van veiligheid in de buurt en op het eiland

Een deel van de vragen ging over het beeld dat de respondenten hebben over de mate van veiligheid in hun buurt. Over het soort buurt waar men in woont zegt 41% van de Curaçaosche respondenten dat het om een buurt gaat waar mensen elkaar meestal helpen en vindt 42% dat mensen meestal hun eigen weg gaan, terwijl 57% van de bonairianen vindt dat men elkaar in de buurt meestal helpt en 33% van mening is dat mensen in de buurt hun eigen weg gaan. Van de ondervraagden vindt zowel in Curaçao als in Bonaire iets minder dan de helft, 45% de buurt een beetje veilig tot zeer onveilig. Ongeveer een derde deel van de Curaçaosche en 23% van de Bonairiaanse bevolking heeft de laatste keer dat ze 's avonds in de buurt uitging bepaalde straten of plekjes gemeden; voor beide eilanden was het 32%. 27% heeft uit veiligheidsoverweging iemand meegenomen, waarvan 15% in Bonaire en 28% in Curaçao.

Op de vraag hoe groot men de kans inschat dat men over de twaalf komende maanden het slachtoffer kan worden van inbraak, antwoordt 60% dat de kans groot tot zeer groot is; in Curaçao 61% en in Bonaire 52%.

Over het werk van de politie in de buurt oordeelt 48% van de curaçaose en 34% van de Bonairiaanse bevolking dat de politie geen goed werk verricht of helemaal niks doet. In Curaçao vindt de helft en in Bonaire iets minder dan de helft dat de politie vaker zou moeten langskomen. Een deel van de respondenten meent dat de politie nooit langskomt en dat dit eigenlijk wel zou moeten gebeuren; 20% in Curaçao en 12% in Bonaire.

Opvallend is het feit dat 76% van de curaçaose ondervraagden zegt één of meer middelen te hebben als bescherming tegen inbraak, terwijl voor Bonaire slechts 47% van de ondervraagden zich tegen inbraak beschermen. Honden zijn het meest aangewende middel om zich hiertegen te beschermen. In mindere mate worden de huizen in Curaçao voorzien van speciale deursloten en ijzerwerk. In Bonaire wordt dit soort voorzieningen in nog mindere mate aangewend. Verder noemen de Curaçaose respondenten ook nog het inbraakalarm.

5.2 Angst- en onrustgevoelens algemeen

Zowel in 1981 als in 1992 hebben de onderzoekers van de antwoorden op een negental vragen die elk als indicator kan worden beschouwd voor de mate van angst en onrust, per respondent een totaal score gemaakt. Tevens werd een schaal geconstrueerd waarop deze scores voor de Nederlandse Antillen werden afgezet. Wederom is dezelfde werkwijze gevolgd teneinde tot een algemene uitspraak te komen over de gevoelens van de bevolking.

Meer dan twee derde deel van de onderzochte bevolking geeft blijk van sterke tot zeer sterke angst- en onrustgevoelens. Deze gevoelens worden in meerdere mate waargenomen onder de Curaçaose dan onder de Bonairiaanse bevolking.

Deze gevoelens zijn sterker aanwezig bij Curaçaose vrouwen dan bij mannen en sterker aanwezig bij Curaçaose vrouwen dan bij Bonairiaanse vrouwen.

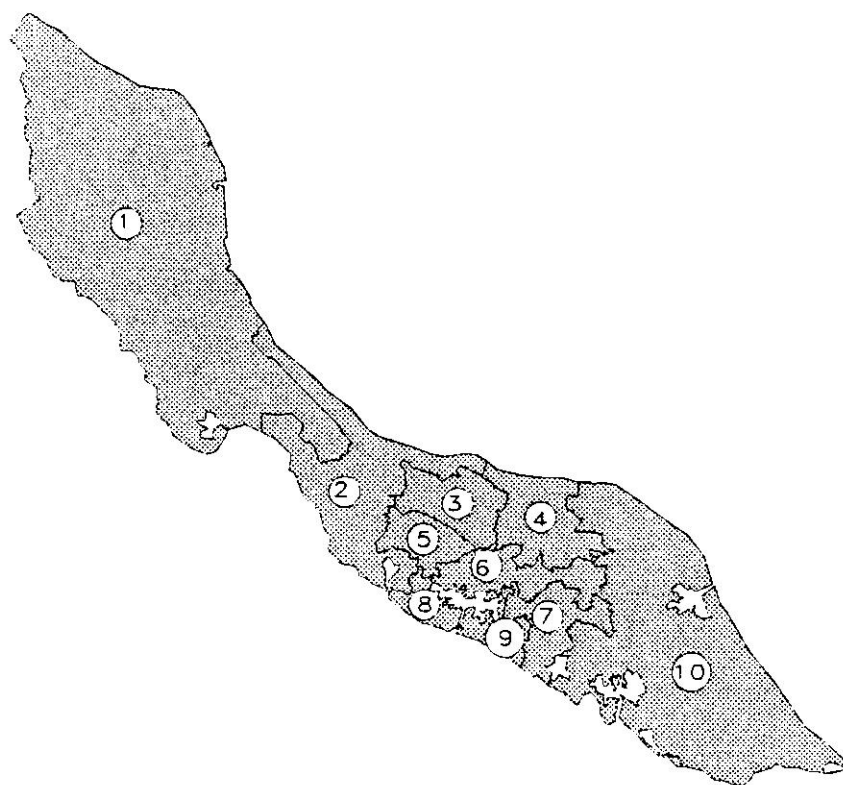
Voor Bonaire is geen duidelijk verband gebleken tussen angst- en onrustgevoelens en geslacht

Ook blijkt geen duidelijk verband tussen angst- en onrustgevoelens en leeftijd.

Tabel 4. Angst- en onrustgevoelens, Curaçao en Bonaire

	Absoluut			Percentage		
	Bonaire	Curacao	Beide Eilanden	Bonaire	Curaçao	Beide Eilanden
Geen	1	5	6	0,7	0,3	0,3
Gering/matig	53	369	422	37,1	21,5	22,7
(tamelijk) sterk	76	1013	1089	53,1	58,9	58,5
Zeer sterk	13	332	345	9,1	19,3	18,5
Totaal	143	1719	1862	100,0	100,0	100,0

Subregio Indeling Curacao
slachtofferenquete 1995

Subregio's

- 1 west 1
- 2 west 2
- 3 uitbreiding stad 1
- 4 uitbreiding stad 2
- 5 uitbreiding stad 3
- 6 uitbreiding stad 4
- 7 uitbreiding stad 5
- 8 otrabanda
- 9 punda
- 10 oost

6. Een geografische analyse van de criminaliteit op Curaçao

Zoals eerder vermeld werden grofweg twee categorieën misdrijven onderzocht waar de respondenten het slachtoffer van zijn geworden, namelijk misdrijven direct tegen een persoon gepleegd en misdrijven die meer te maken hebben met het gehele huishouden.

Een interessant aspect inzake criminaliteit is de locatie waar incidenten plaatsvinden. Er bestaat de neiging om bepaalde buurten als concentratiegebied te beschouwen, zonder dat dit gebaseerd is op feiten.

De slachtofferenquête had niet tot doel de locatie waar misdrijven gepleegd worden te registreren. Exacte gegevens hierover kan men op basis van de enquête resultaten dus niet verkrijgen.

Een belangrijk aspect waar echter naar gekeken werd voor wat betreft de misdrijven direct tegen de persoon, was de locatie waar het incident geschiedde; hetzij dicht bij huis, elders op het eiland of buiten het eiland.

Nadere analyse van dit aspect geeft tot op zekere hoogte inzicht in de mate waarin sprake is van concentratie van misdrijven in bepaalde geografische gebieden.

Voor de categorie misdrijven tegen het huishouden wordt de locatie uitgaande van de woonplaats van de respondent bekend verondersteld.

Voor de analyse van het geografische aspect inzake criminaliteit zijn beide categorieën misdrijven in beschouwing genomen.

Onder misdrijven direct tegen de persoon vallen: diefstal van auto, diefstal uit auto, autovandalisme, beroving met geweld, diefstal van persoonlijke eigendommen, aanval en/of bedreiging.

Er is eerst een overzicht uitgedraaid van het totaal aantal misdrijven per zone en per regio, waarbij het dan met name ging om het aandeel dat dicht bij huis is geschied afgezet tegen het totaal aantal misdrijven tegen de persoon. Hiervan is dan het relatieve aandeel van de verschillende dicht bij huis gepleegde incidenten per zone afgeleid. Dit vormt dus de ingang om bij benadering de geografische concentratie aan te kunnen geven van deze categorie misdrijven.

Voor deze exercitie zijn de resultaten van de enquête opgehoogd per zone naar bevolkingsaantallen.

Misdrijven tegen het huishouden zijn: inbraak, poging tot inbraak, diefstal vanaf het erf, de tuin of porch en vandalisme.

Autodiefstal wordt in deze analyse niet beschouwd als een delict dat het hele huishouden treft, maar als een delict waar één persoon - de autogebruiker of eigenaar - mee geconfronteerd wordt. Voor wat de categorie misdrijven tegen het huishouden betreft is een uitdraai gemaakt van het aantal respondenten per zone. Het aantal respondenten representeert het aantal huishoudens. Tevens is een uitdraai gemaakt van het aantal huishoudens per zone. Aan de hand hiervan is een ophogingsfactor berekend op basis waarvan het aantal huishoudens per zone die te maken hebben gehad met de vier genoemde misdrijven is berekend.

Enkele opmerkingen zijn hier op hun plaats. De vraagstelling inzake de gepleegde incidenten luidde "*bent u ooit het slachtoffer geworden van*". Dit zou kunnen betekenen dat het slachtofferschap iets is van 20 jaar terug en dat de respondent toen in een andere zone woonde. Mobiliteitseffecten worden in deze analyse niet meegenomen.

Nadrukkelijk moet worden opgemerkt dat deze methode niet meer geeft dan een indicatie. De absolute cijfers kunnen niet beschouwd worden als het absolute totaal aantal misdrijven, noch in het algemeen, noch per zone.

Voor dit doel is het eiland heringedeeld in de volgende subregio's:

Regio West: Regio West 1 (zone 1 t/m 12) en Regio West 2 (zone 13 t/m 17).

Regio Stad: Regio Punda (zone 44 t/m 46, 52 t/m 56, 60) en Regio Otrobanda (zone 47 t/m 51).

Regio Uitbreiding Stad: Regio Uitbreiding Stad 1 (zone 19, 21, 22, 32, 33), Regio Uitbreiding Stad 2 (zone 18, 23 t/m 25, 30, 31), Regio Uitbreiding Stad 3 (zone 26 t/m 29, 34), Regio Uitbreiding Stad 4 (zone 35 t/m 38), Regio Uitbreiding Stad 5 (zone 40 t/m 43, 57, 59).

Regio Oost (zone 20, 39, 58, 61 t/m 65)

6.1 Misdrijven tegen de persoon

Het verhoudingsgetal in tabel 5 geeft per regio aan hoeveel respondenten dicht bij huis het slachtoffer zijn geworden van een misdrijf afgezet tegen het totaal aantal respondenten afkomstig uit betreffende regio, dat het slachtoffer werd van een misdrijf waar dan ook gepleegd.

In regio Punda is het aantal dicht bij huis gepleegde misdrijven als aandeel van het totaal aantal slachtoffers het grootst, namelijk 63%. Regio Uitbreiding stad 3 en Otrobanda volgen met respectievelijk 58% en 56%. Voor regio West 2 en regio Oost ligt het percentage iets onder het gemiddelde (43% en 42%). In regio West 1 is het percentage het laagst; 19% van de slachtoffers uit deze regio heeft hun ervaring dicht bij huis gehad.

Wat de situatie per zone betreft is per zone het aantal tegen de persoon gepleegde misdrijven dicht bij huis gerelateerd aan het aantal respondenten woonachtig in betreffende zone en die waar dan ook het slachtoffer werden van een misdrijf tegen de persoon. Uitschieters binnen regio West 1 zijn Pannekoek zone en Sint Willibrordus zone, met respectievelijk een percentage van 100% en 50%.

In regio West 2 is voor Sint Michiel zone het percentage het hoogst, namelijk 52% van de slachtoffers woonachtig in deze zone werd dicht bij huis het slachtoffer van een misdrijf.

De hoogste percentages binnen de regio Uitbreiding stad treft men aan in de volgende zones: Mon repos zone (64%) en Brievengat zone (57%) in regio Uitbreiding stad 1; Mahuma zone (65%) in regio Uitbreiding stad 2; Paradijs zone (70%), Buena Vista zone (60%), Wanapa zone (59%) en Groot Piscadera zone (53%) in regio Uitbreiding stad 3; Mahaaizone (58%) in regio Uitbreiding Stad 4, Koraal Specht zone (77%), Dominguito zone (60%) en Seroe Lora zone (50%) in regio Uitbreiding stad 5.

In regio Punda ligt voor verschillende zones het percentage misdrijven dicht bij huis vrij hoog: Scharloo zone (100%), Parera zone (80%), Berg Altena zone (70%), Salinja zone (63%), Steenrijk zone (58%).

In regio Otrobanda geldt voor Wishi zone, Domi zone, Habaai zone en Otrobanda zone een percentage tussen de 53% en 81%.

In regio Oost zijn Ronde Klip zone en Kwarchi zone de zones met de hoogste percentages misdrijven dicht bij huis als aandeel van het totaal aantal slachtoffers binnen de zone. De percentages variëren van 100% tot 48%.

Als we de situatie per misdrijf bekijken (tabel 6) dan zien we dat 20% van de autodiefstallen en 9% van de gevallen van autovandalisme dicht bij huis is gebeurd. Slechts 2% van beroving is dicht bij huis gebeurd. Voor de overige misdrijven ligt het aandeel dat dicht bij huis is gepleegd op 4% en 5%.

In tabel 7 wordt per misdrijf bekeken hoe het percentage dat dicht bij huis is geschied per regio is verdeeld. Het blijkt dat van de misdrijven die dicht bij huis zijn gepleegd de hogere percentages zich voornamelijk concentreren in de verschillende subregio's van regio Uitbreiding stad. Dit geldt voor de verschillende soorten misdrijven. Voor wat betreft autovandalisme en beroving met geweld scoort ook regio Punda relatief hoog. Voor laatst genoemde misdrijf scoort regio Otrobanda ook hoog, alsmede voor aanval en bedreiging. Een relatief hoog percentage zien we voor wat het aantal dicht bij huis gepleegde diefstallen van persoonlijke eigendommen in regio Oost betreft, afgezet tegen het totaal dicht bij huis gepleegde diefstallen van persoonlijke eigendommen.

Neemt men de algemene situatie van misdrijven tegen de persoon in beschouwing (tabel 5) en kijkt men naar het aandeel dat dicht bij huis is geschied dan springen regio Punda, regio Otrobanda en regio Uitbreiding Stad 3 eruit als de minst veilige regio's. Bekijkt men de gegevens per type misdrijf dan blijkt dat de onveiligheid per regio afhankelijk is van het type misdrijf. Regio Uitbreiding stad 1 scoort hoog voor de automisdrijven, zo ook regio Uitbreiding stad 2, maar ook aanval en bedreiging komt erbij. Voor regio Uitbreiding stad 3 geldt een relatief hoog percentage dicht bij huis gepleegde autodiefstallen, diefstallen uit de auto en beroving met geweld. Autodiefstal en beroving met geweld scoren relatief hoog in regio Uitbreiding stad 4. Voor regio Uitbreiding stad 5 zijn diefstal uit auto en diefstal van persoonlijke goederen de dicht bij huis gepleegde misdrijven met de hoogste scores. Regio Punda heeft een relatief hoog percentage voor autovandalisme en beroving met geweld, regio Otrobanda voor beroving met geweld en aanval en bedreiging, terwijl regio Oost hoog scoort voor diefstal van persoonlijke eigendommen.

Tabel 5: Misdrijven tegen de persoon dicht bij huis per regio als procent van het aantal slachtoffers per regio

	totaal	dicht bij huis	
		absoluut	relatief
			%
regio west 1	5014	947	19
regio west 2	3756	1648	43
regio uitbreiding stad 1	9080	4554	50
regio uitbreiding stad 2	10696	4920	50
regio uitbreiding stad 3	7787	4535	58
regio uitbreiding stad 4	7381	3416	46
regio uitbreiding stad 5	7797	3922	50
regio punda	5742	3636	63
regio otrobanda	5727	3210	56
regio oost	8725	3672	42
totaal	71704	31316	44

Tabel 6: Misdrijven tegen de persoon dicht bij huis in relatie tot het totaal aantal gepleegde misdrijven, naar het soort bedrijf

	totaal	dicht bij huis	
		absoluut	relatief
			%
diefstal van auto	8320	3315	4,6
diefstal uit auto	28322	14465	20,2
autovandalisme	11894	6106	8,5
beroving met geweld	4979	1134	1,6
diefstal persoonlijke eigendommen	11027	3301	4,6
aanval e/o bedreiging	7162	2995	4,2
totaal	71704	31316	43,7

Tabel 7: Soort misdrijf tegen de persoon dicht bij huis per regio als aandeel van het totaal daarvan dicht bij huis

	dicht bij huis per regio										
	totaal	regio west 1	regio west 2	regio u.s. 1	regio u.s. 2	regio u.s. 3	regio u.s. 4	regio u.s. 5	regio punda	regio otrobanda	regio oost
diefstal van auto	3315	-	3,9	15,8	16,0	24,8	15,6	5,2	12,7	8,6	13,0
diefstal uit auto	14465	2,7	1,5	16,1	14,9	16,0	11,0	14,6	10,4	10,2	9,0
autovandalisme	6106	2,4	5,3	17,3	19,7	10,0	5,4	9,6	15,2	6,9	13,5
beroving met geweld	1134	-	5,5	5,5	14,4	24,4	22,7	5,2	16,7	18,4	10,0
diefstal persoonlijke eigendommen	3301	2,7	7,9	11,7	9,1	9,9	12,6	16,6	10,0	10,4	8,6
aanval e/o bedreiging	2995	10,6	4,3	8,4	18,8	6,0	9,9	14,7	11,3	16,0	12,6

uitbreiding stad

6.2 Misdrijven tegen het huishouden

De hogere percentages misdrijven tegen het huishouden concentreren zich in de subregio's van Regio Uitbreiding Stad en in regio Punda, tussen de 11,8% en 15,1%. Dit soort misdrijven lijken relatief het minst voor te komen in regio West.

Binnen Regio West 1 springt Tera Cora zone eruit. Souax zone en Sint Michiel zone hebben binnen regio West 2 een relatief hoger percentage misdrijven tegen het huishouden.

Binnen regio Uitbreiding stad 1 hebben Brievengat zone en Bonam zone de hoogste percentages. Muizenberg zone, Santa Maria zone, Mahuma zone en Suffisant zone scoren hoger binnen regio Uitbreiding stad 2. Hetzelfde geldt voor Wanapa zone en Buena Vista zone in regio Uitbreiding stad 3. Voor regio Uitbreiding stad 4 springen Mahaai zone en Groot Kwartier zone eruit. Seroe Lora zone, Koraal Specht en Montaña Abou zone scoren relatief hoog binnen regio Uitbreiding stad 5.

De zones in regio Punda met het hoogste percentage misdrijven tegen het huishouden zijn Berg Altena zone, Steenrijk zone en Salinja zone. Mundu Nobo zone, Otrobanda zone en Wishi zone hebben binnen regio Otrobanda een relatief hoge score.

In Regio Oost is Montaña Rey zone de zone met het hoogste percentages misdrijven tegen het huishouden.

Als we de situatie per misdrijf binnen de regio's bekijken (tabel 9) dan zien we dat voor alle misdrijven regio Uitbreiding Stad 2 relatief hoog scoort, gevolgd door regio Uitbreiding stad 3. Regio West 2 scoort op diefstal uit tuin, erf en porch na het laagst.

Binnen regio West 1 blijken alle vier de misdrijven het meest voor te komen in Tera Corra zone. Voor regio West 2 geldt dat inbraak vaker voorkomt in Souax zone, poging tot inbraak en vandalisme het meest voorkomen in Piscadera Baai zone en diefstal uit tuin, erf en porch vaker in Piscadera Baai zone.

De zones die binnen de subregio's Uitbreiding stad relatief het meest geteisterd worden door betreffende misdrijven zijn Wanapa zone, Buena Vista zone, Bonam zone, Groot Kwartier zone en Mahaai zone. Wanapa zone, Buena Vista zone en Mahaai zone worden vaker getroffen door poging tot inbraak. Diefstal uit tuin, erf en porch komt het meest voor in Brievengat zone, Buena Vista zone, Suffisant zone en Bonam zone. Wanapa zone en Montaña Abou zone scoren het hoogst wat betreft vandalisme.

In regio Stad blijkt inbraak vaker voor te komen in Wishi zone, Berg Altena zone, Saliña zone en Steenrijk zone. Poging tot inbraak wordt het meest in Otrobanda zone, Berg Altena zone, Saliña zone en Steenrijk zone gepleegd. In Mundu Nobo zone, Domi zone, Berg Altena zone, Saliña zone en Steenrijk zone wordt vaker uit tuin, erf of porch gestolen. Vandalisme komt relatief vaak voor in Wishi zone, Mundu Nobo zone, Otrobanda zone, Berg Altena zone, Saliña zone en Steenrijk zone.

Binnen regio Oost wordt inbraak vaker gepleegd in Rondeklip zone, Rooi Santu zone, Koral Partir zone, Montaña Rey zone en Spaanse Water zone. Kwarchi zone, Rooi Santu zone, Montaña Rey zone en Spaanse Water zone worden vaker getroffen door poging tot inbraak. Diefstal uit tuin, erf en porch komt het meest voor in Koral Partir zone, Montaña Rey zone, Spaanse Water zone en Oostpunt zone. Vandalisme wordt vaker gepleegd in Rooi Santu zone, Koral Partir zone en Montaña Rey zone.

Tabel 8: Misdrijven tegen het huishouden per regio

	absoluut	relatief
regio west 1	1210	3,5
regio west 2	1487	4,4
regio uitbreiding stad 1	4116	12,1
regio uitbreiding stad 2	5143	15,1
regio uitbreiding stad 3	4721	13,8
regio uitbreiding stad 4	3472	10,2
regio uitbreiding stad 5	3573	10,5
regio punda	4030	11,8
regio otrabanda	3183	9,3
regio oost	3217	9,4
totaal	34152	100,0

Tabel 9: Soort misdrijven tegen huishoudens per regio

	totaal	dicht bij huis per zone									
		regio west 1	regio west 2	regio u.s. 1	regio u.s. 2	regio u.s. 3	regio u.s. 4	regio u.s. 5	regio punda	regio otro- banda	regio oost
inbraak	13973	2,4	0,6	12,8	14,3	14,8	10,9	10,2	12,2	8,0	9,5
poging tot inbraak	6082	3,1	3,0	11,5	15,3	14,2	12,8	8,4	12,6	8,8	10,2
diefstal tuin etc.	10895	4,3	4,9	12,0	16,0	12,5	8,4	11,0	10,5	10,6	9,5
vandalisme	3202	6,8	3,0	10,3	14,2	13,0	7,8	12,9	12,7	11,8	7,4

* uitbreiding stad

7. Aangiftebereidheid in de regio's

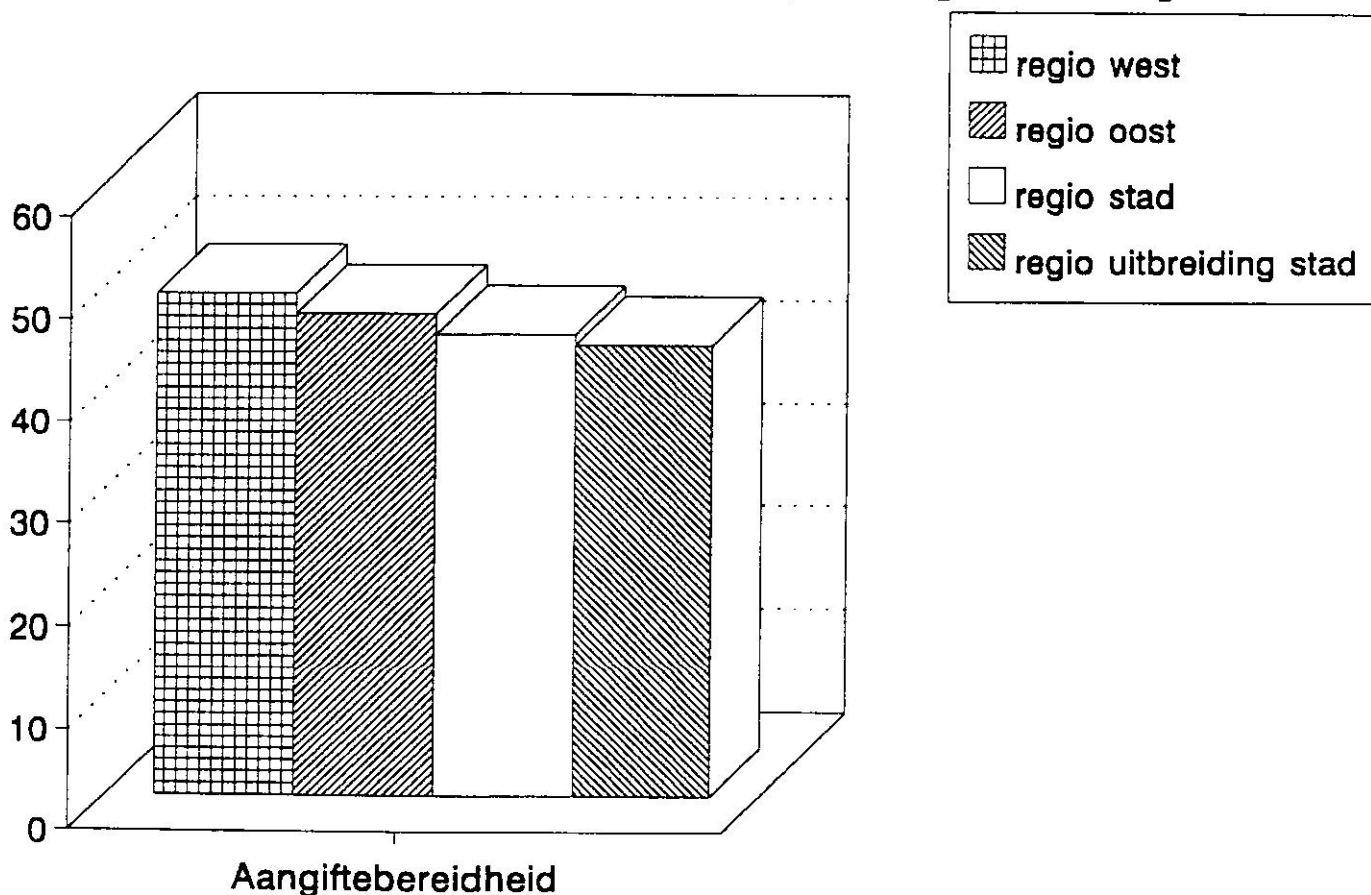
Dit hoofdstuk bevat een globale beschrijving van de bereidheid van de Curaçaosche bevolking per regio om een delict bij de politie te melden. Dezelfde regionale indeling als in hoofdstuk 6 wordt hier gehandhaafd.

In hoofdstuk 4 blijkt dat het meldingspercentage voor Curaçao 45% bedraagt. Dit percentage geeft de verhouding weer tussen het totale aantal meldingen en incidenten.

In figuur 7 is het aangiftepercentage per regio weergegeven. Regio West heeft het hoogste meldingspercentage (49%), gevolgd door regio Oost, regio Stad en regio Uitbreiding Stad met respectievelijk een percentage van 47%, 45% en 44%.

In de minder stedelijke gebieden namelijk regio West en regio Oost die in de Volksmond Banda Bou en Banda Riba worden genoemd schijnt men relatief iets vaker aangifte bij de politie te doen, dan in de stadsregio en gebieden rondom de stad.

Figuur 7. Aangiftebereidheid per regio, Curaçao

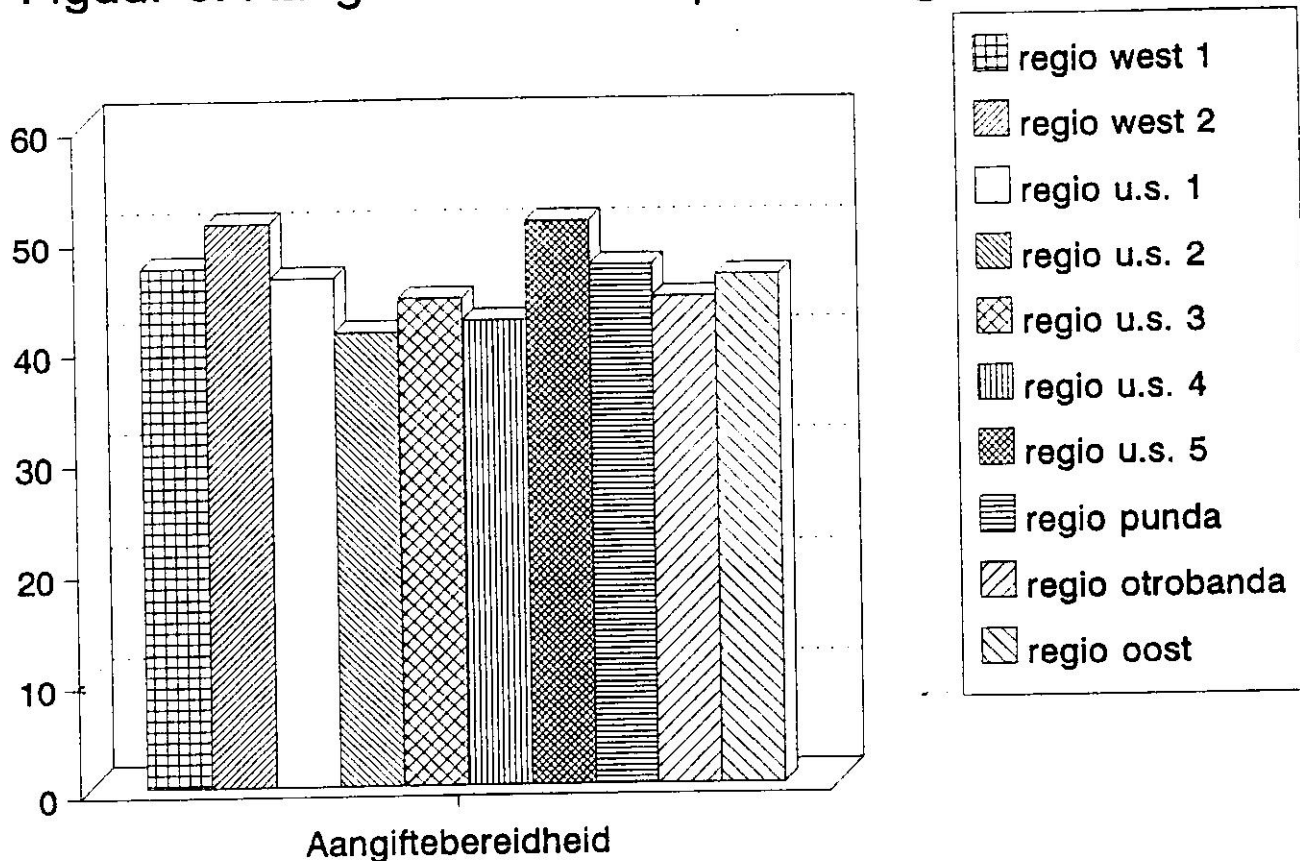

Bekijkt men de subregionale situatie (figuur 8) dan blijkt dat men het hoogste percentage meldingen (51%) in regio West 2 en regio Uitbreiding Stad 5 aantreft. Verder zitten regio West 1, regio Uitbreiding Stad 1, regio Oost en regio Punda boven het gemiddelde van 45%.

In regio Uitbreiding Stad 3 en regio Otrobanda is het meldingspercentage iets minder dan het gemiddelde, namelijk 44%.

Regio Uitbreiding Stad 4 en 2 vertonen percentages van respectievelijk 42% en 41%.

Figuur 8. Aangiftebereidheid per subregio, Curaçao

8. Angst- en onrustgevoelens in de regio's

In dit hoofdstuk zal een cijfermatige uiteenzetting worden gegeven van de situatie per regio en subregio inzake de angst- en onrustgevoelens van de bevolking t.a.v. de criminaliteit.

Tabel 10 laat zien dat het percentage respondenten met zeer sterke angst- en onrustgevoelens in de regio Stad en Uitbreiding Stad hoger ligt dan in regio Oost en regio West, 21% en 20% versus 18% en 17%. Het gemiddelde percentage ligt op 19%.

Neemt men de categorie zeer sterk en tamelijk sterk samen, dan scoort regio Stad met 82% hoger dan de andere regio's. Voor regio West geldt een percentage van 77% en regio Uitbreiding Stad en regio Oost scoren allebei 78%. Het gemiddelde voor Curaçao ligt op 78%.

Voor wat de geringe/matige angst- en onrustgevoelens betreft scoort regio West met 23 % iets hoger dan regio Uitbreiding Stad en regio Oost (22%). Voor regio Stad geldt een percentage van 18%. Het gemiddelde voor Curaçao is 22%.

Tabel 10: Mate van angst- en onrustgevoelens per regio, Curaçao

	%			
	zeer sterk	tamelijk sterk	gering	totaal
regio West	17	60	23	100
regio Uitbreiding stad	20	58	22	100
regio Stad	21	61	18	100
regio Oost	18	60	22	100

In tabel 11 is de situatie voor de subregio's in beeld gebracht. Zeer sterke angst- en onrustgevoelens heersen het meest in regio Uitbreiding Stad 5 (27%), gevolgd door regio Uitbreiding Stad 3 en regio Punda (22%), regio West en regio Uitbreiding Stad 1 (21%). Voor deze vier regio's is het percentage hoger dan het gemiddelde percentage van 19%.

Voor de rest van de subregio's geldt een percentage dat lager is dan het gemiddelde. De laagste percentages komen voor in regio Uitbreiding Stad 2 (14%) en regio West 1 (15%).

Wanneer men de categorie tamelijk sterk en zeer sterk samen neemt dan blijkt de mate van angst en onrust in regio Uitbreiding Stad 5 en regio Oost gelijk te zijn aan de gemiddelde van 78%. Voor regio West 2 (75%) en regio Uitbreiding Stad 2 (72%) ligt het percentage onder het gemiddelde. Voor de andere regio's geldt een percentage dat boven het gemiddelde ligt. regio Uitbreiding Stad 1 heeft met 84% het hoogste percentage.

Tabel 11: Mate van angst- en onrustgevoelens per regio, Curaçao

	%			
	zeer sterk	tamelijk sterk	gering	totaal
regio west 1	15	64	21	100
regio west 2	21	54	25	100
regio uitbreiding stad 1	21	63	16	100
regio uitbreiding stad 2	14	58	28	100
regio uitbreiding stad 3	22	58	19	100
regio uitbreiding stad 4	18	61	22	100
regio uitbreiding stad 5	27	51	22	100
regio punda	22	59	19	100
regio otrobanda	18	64	17	100
regio oost	18	60	22	100

Samenvatting

Gedurende 6 november tot 3 december 1995 werd door het Centraal Bureau voor de Statistiek een slachtofferenquête gehouden in Bonaire en Curaçao. Aanvankelijk was het de bedoeling om de enquête ook in Sint Maarten uit te voeren, maar vanwege de schade veroorzaakt door de orkaan Luis, ging de enquête daar niet meer door. Het was de derde keer dat dit onderzoek op deze eilanden werd uitgevoerd. De vorige twee enquêtes werden uitgevoerd door het Wetenschappelijk Onderzoeks- en Documentatie Centrum (WODC) van het Ministerie van Justitie in Den Haag.

De eerste slachtofferenquête vond plaats in 1981 in Aruba, Bonaire, Curaçao en Sint Maarten. De tweede enquête werd in 1992 gehouden. Aruba vormde geen deel meer van het Antilliaanse staatsverband.

Dit onderzoek beoogt een antwoord te geven op de volgende vragen:

1. Wat is de omvang en aard van de criminaliteit in Curaçao en Bonaire?
2. Hoeveel slachtoffers melden een misdrijf bij de politie, welke motieven worden aangedragen om geen aangifte te doen en hoe tevreden tonen de slachtoffers die wel aangifte doen zich over de inspanning van de politie?
3. In welke mate bestaan bij de bevolking angst- en onrustgevoelens met betrekking tot criminaliteit?

Dit onderzoek kan niet in zijn geheel worden vergeleken met het onderzoek van 1992. Het aspect betreffende de mening van de burgers over het optreden van de politie is buiten beschouwing gebleven.

Ten tweede is in de vragenlijst enkele wijzingen aangebracht, in een poging aan te sluiten bij het internationale slachtofferonderzoek, dat georganiseerd wordt door het United Nations Interregional Crime Research Institute (UNICRI).

Uit het adressenbestand van Bureau Bevolking werd per kiesdistrict met een aselekt begin een steekproef getrokken van 1606 adressen voor Curaçao en 143 voor Bonaire. Op elk adres werd per huishouden één persoon van 16 jaar en ouder geïnterviewd die gerekend vanaf de start van het onderzoek het eerste jaarig was. In Curaçao werden 1719 personen geïnterviewd en in Bonaire 143.

Vergeleken met de enquête-resultaten van 1992 is de criminaliteit gestegen. 71% van de respondenten in Curaçao is ooit het slachtoffer geworden van een misdrijf. In 1992 was dit 58%. In Bonaire steeg de omvang van de criminaliteit van 50% in 1992 naar 58% in 1995. De meest voorkomende delicten op de eilanden zijn diefstal uit de auto, inbraak, diefstal uit de tuin, erf of porch, diefstal van persoonlijke eigendommen. Meer mensen in Bonaire melden een misdrijf bij de politie dan in Curaçao, 50% versus 45%. Motieven om geen aangifte te doen is dat men de zaak zelf oplost, men de dader kent, men denkt dat de politie niets zal doen, de zaak niet zo ernstig is. 42% van de respondenten in Bonaire en 35% van de respondenten in Curaçao zijn tevreden met de inspanning van de politie in de oplossing van hun zaak. Meer dan de helft van de respondenten hebben angst- en onrustgevoelens ten aanzien van de criminaliteit: 64% in Bonaire en 78% in Curaçao.

Summary

From november the sixth till december the third of 1995 the Central Bureau of Statistics conducted a crime survey on the island of Bonaire and Curaçao.

Initially the survey was planned to be done in Sint Maarten also, but because of the destruction caused by the tropical storm Luis, it had to be canceled.

It was the third time that this survey took place on the islands. The other two surveys were done by the Scientific Research and Documentation Centre of the Ministry of Justice in The Hague.

The first took place in 1981 on the islands of Aruba, Bonaire, Curaçao and Sint Maarten. The second was done in 1992. At that time Aruba was not a part of the Netherlands Antilles anymore.

The object of the survey is to give an answer to the following questions:

1. What's the crime rate and structure on Curaçao and Bonaire?
2. How many victims report a crime to the police? What are the motives for not notifying the police? To what extent are victims who do report a crime to the police satisfied with the way their case is handled?
3. To what extent are feelings of fear and unrest being felt by the public with regard to crime?

This survey can not completely be compared with the prior one done in 1992. One aspect namely, the public opinion regarding the conduct of the police, was left out of the investigation.

In the second place there has been made some changes in the questionnaire, in a attempt to adjust the survey to fit into the international crime survey, organized by United Nations Interregional Crime Research Institute (U.N.I.C.R.I.)

Out of the files of addresses a sample with a random start was polled. The sample size for Curaçao was 1606 and for Bonaire 143 addresses. Since the phenomenon exists of different households on one address (mainly on Curaçao), the interviewers got the instructions to interview one person of 16 years and older out of each household, who's birthday beginning from the start of the survey was next.

On Curaçao 1719 persons were interviewed and on Bonaire 143.

Compared to the survey results in 1992 the crime rate has increased. 71% of the interviewed persons on Curaçao has once or more had an experience as a victim. In 1992 this was 58%.

On Bonaire the crime rate was 57% in 1995 as compared to 50% in 1992.

The most common crimes on the islands have to do with theft; theft from cars, burglary, theft from the garden, yard or porch and personal theft.

Relatively viewed, more people on Bonaire report a crime to the police than people on Curaçao; 50% versus 45%. The most important reasons for not reporting a crime are that people solve their problem on their own, they know the offender, they think the police won't do anything, the problem is not a serious one.

42% of the people on Bonaire and 35% on Curaçao are satisfied with the efforts taken by the police to solve the problem.

Far more than half the population expresses feelings of fear and unrest regarding crime on the islands; 64% on Bonaire and 78% on Curaçao.

Bijlage 1

Misdrijven tegen huishouden naar omstandigheden, Curaçao

Inbraak naar omstandigheden, ooit Curaçao

Tabel 12. Inbraak naar huishoudgrootte, ooit

	absoluut					relatief (in %)				
	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal
wel slachtoffer	89	278	197	13	577	35	38	31	14	34
niet slachtoffer	162	459	438	81	1140	65	62	69	86	66
totaal	251	737	635	94	1717	100	100	100	100	100

Tabel 13. Inbraak naar aantal personen binnen huishouden > 16 jr, ooit

	absoluut					relatief (in %)				
	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal
wel slachtoffer	393	161	21	1	576	37	30	20	6	34
niet slachtoffer	664	375	84	17	1140	63	70	80	94	66
totaal	1057	536	105	18	1716	100	100	100	100	100

Tabel 14. Inbraak huishouden naar aantal keer ontvangen bezoek van familie, ooit

	absoluut				relatief (in %)			
	≥ 3 per week	2 - 1 per week	geen	totaal	≥ 3 per week	2 - 1 per week	geen	totaal
wel slachtoffer	90	129	357	576	41	38	31	34
niet slachtoffer	131	212	793	1136	59	62	69	66
totaal	221	341	1150	1712	100	100	100	100

Tabel 15. Inbraak ondanks vigilantie tijdens afwezigheid, ooit

	absoluut			relatief (in %)		
	oppas	geen oppas	totaal	oppas	geen oppas	totaal
wel slachtoffer	363	209	572	36	30	34
niet slachtoffer	633	499	1132	64	70	64
totaal	996	708	1704	100	100	100

Tabel 16. Inbraak naar hoelang woonachtig in de buurt, ooit

	absoluut					relatief (in %)				
	minder dan 1 jaar	1 t/m 4 jaar	5 t/m 9 jaar	meer dan 10 jaar	totaal	minder dan 1 jaar	1 t/m 4 jaar	5 t/m 9 jaar	meer dan 10 jaar	totaal
wel slachtoffer	24	94	76	383	577	32	32	31	35	34
niet slachtoffer	50	201	166	724	1141	68	68	69	65	66
totaal	74	295	242	1107	1718	100	100	100	100	100

Tabel 17. Inbraak naar de mate waarin men elkaar helpt in de buurt, ooit

	absoluut				relatief (in %)			
	veel	matig	geen	totaal	veel	matig	geen	totaal
wel slachtoffer	234	83	251	568	33	33	35	34
niet slachtoffer	476	172	474	1122	67	67	65	66
totaal	710	255	725	1690	100	100	100	100

Tabel 18. Inbraak naar veiligheidsgevoel t.a.v. de buurt, ooit

	absoluut				relatief (in %)			
	Z.V./T.V*	beetje veilig	zeer onveilig	totaal	Z.V./T.V	beetje veilig	zeer onveilig	totaal
wel slachtoffer	282	156	139	577	30	36	41	34
niet slachtoffer	659	281	200	1140	70	64	59	66
totaal	941	437	339	1717	100	100	100	100

Poging tot inbraak naar omstandigheden, ooit Curaçao

Tabel 19. Poging tot inbraak naar huishoudgrootte, ooit

	absoluut					relatief (in %)				
	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal
wel slachtoffer	35	120	93	6	254	14	16	15	6	15
niet slachtoffer	215	618	539	88	1460	86	84	85	94	85
totaal	250	738	632	94	1714	100	100	100	100	100

Tabel 20. Poging tot inbraak naar aantal personen binnen huishouden > 16 jr, ooit

	absoluut					relatief (in %)				
	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal
wel slachtoffer	174	70	10	0	254	16	13	10	-	15
niet slachtoffer	881	465	95	19	1460	84	87	90	100	85
totaal	1055	535	105	19	1714	100	100	100	100	100

Tabel 21. Poging tot inbraak huishouden naar aantal keer ontvangen bezoek van familie, ooit

	absoluut				relatief (in %)			
	≥ 3 per week	2 - 1 per week	geen	totaal	≥ 3 per week	2 - 1 per week	geen	totaal
wel slachtoffer	34	60	159	253	28	18	14	15
niet slachtoffer	186	281	989	1456	72	82	86	85
totaal	220	341	1148	1709	100	100	100	100

Tabel 22. Poging tot inbraak ondanks vigilantie tijdens afwezigheid, ooit

	absoluut			relatief (in %)		
	oppas	geen oppas	totaal	oppas	geen oppas	totaal
wel slachtoffer	179	74	253	18	10	15
niet slachtoffer	816	632	1448	82	90	85
totaal	995	706	1701	100	100	100

Tabel 23. Poging tot inbraak naar hoelang woonachtig in de buurt, ooit

	absoluut					relatief (in %)				
	minder dan 1 jaar	1 t/m 4 jaar	5 t/m 9 jaar	meer dan 10 jaar	totaal	minder dan 1 jaar	1 t/m 4 jaar	5 t/m 9 jaar	meer dan 10 jaar	totaal
wel slachtoffer	8	50	33	163	254	11	17	14	15	15
niet slachtoffer	66	245	209	941	1461	89	83	86	85	85
totaal	74	295	242	1104	1715	100	100	100	100	100

Tabel 24. Poging tot inbraak naar de mate waarin men elkaar helpt in de buurt, ooit

	absoluut				relatief (in %)			
	veel	matig	geen	totaal	veel	matig	geen	totaal
wel slachtoffer	97	42	113	252	14	16	16	15
niet slachtoffer	611	213	611	1435	86	84	84	85
totaal	708	255	724	1687	100	100	100	100

Tabel 18. Poging tot inbraak naar veiligheidsgevoel t.a.v. de buurt, ooit

	absoluut				relatief (in %)			
	Z.V./T.V*	beetje veilig	zeer onveilig	totaal	Z.V./T.V	beetje veilig	zeer onveilig	totaal
wel slachtoffer	133	61	60	254	14	14	18	15
niet slachtoffer	807	375	278	1460	86	86	82	85
totaal	940	436	336	1714	100	100	100	100

Tabel 29. Diefstal vanaf tuin, erf porch ondanks vigilantie tijdens afwezigheid, ooit

	absoluut			relatief (in %)		
	oppas	geen oppas	totaal	oppas	geen oppas	totaal
wel slachtoffer	271	177	448	27	25	26
niet slachtoffer	722	530	1252	73	75	74
totaal	993	707	1700	100	100	100

Tabel 30. Diefstal vanaf tuin, erf porch naar hoelang woonachtig in de buurt, ooit

	absoluut					relatief (in %)				
	minder dan 1 jaar	1 t/m 4 jaar	5 t/m 9 jaar	meer dan 10 jaar	totaal	minder dan 1 jaar	1 t/m 4 jaar	5 t/m 9 jaar	meer dan 10 jaar	totaal
wel slachtoffer	7	63	66	313	449	9	21	27	28	26
niet slachtoffer	67	232	176	790	1265	91	79	73	72	74
totaal	74	295	242	1103	1714	100	100	100	100	100

Tabel 31. Diefstal vanaf tuin, erf porch naar de mate waarin men elkaar helpt in de buurt, ooit

	absoluut				relatief (in %)			
	veel	matig	geen	totaal	veel	matig	geen	totaal
wel slachtoffer	180	66	201	447	25	26	28	26
niet slachtoffer	530	186	524	1240	75	74	72	74
totaal	710	252	725	1687	100	100	100	100

Tabel 32. Diefstal vanaf tuin, erf porch naar veiligheidsgevoel t.a.v. de buurt, ooit

	absoluut				relatief (in %)			
	Z.V./T.V*	beetje veilig	zeer onveilig	totaal	Z.V./T.V	beetje veilig	zeer onveilig	totaal
wel slachtoffer	225	117	106	448	24	27	31	26
niet slachtoffer	716	318	231	1265	74	73	69	74
totaal	941	435	337	1713	100	100	100	100

Diefstal vanaf tuin, erf, porch naar omstandigheden, ooit Curaçao

Tabel 26. Diefstal vanaf tuin, erf porch naar huishoudgrootte, ooit

	absoluut					relatief (in %)				
	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal
wel slachtoffer	57	179	188	25	449	23	24	30	27	26
niet slachtoffer	193	557	445	69	1264	77	76	70	73	74
totaal	250	736	633	94	1713	100	100	100	100	100

Tabel 27. Diefstal vanaf tuin, erf porch naar aantal personen binnen huishouden > 16 jr, ooit

	absoluut					relatief (in %)				
	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal
wel slachtoffer	270	147	28	4	449	31	28	27	21	26
niet slachtoffer	785	387	77	15	1264	69	72	73	79	74
totaal	1055	534	105	19	1713	100	100	100	100	100

Tabel 28. Diefstal vanaf tuin, erf porch huishouden naar aantal keer ontvangen bezoek van familie, ooit

	absoluut				relatief (in %)			
	≥ 3 per week	2 - 1 per week	geen	totaal	≥ 3 per week	2 - 1 per week	geen	totaal
wel slachtoffer	69	80	298	447	31	25	26	26
niet slachtoffer	152	260	849	1261	69	75	74	74
totaal	221	340	1147	1708	100	100	100	100

Vandalisme naar omstandigheden, ooit Curaçao

Tabel 33. Vandalisme naar huishoudgrootte, ooit

	absoluut					relatief (in %)				
	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal
wel slachtoffer	14	58	53	8	133	6	8	8	9	8
niet slachtoffer	237	679	581	86	1583	94	92	92	91	92
totaal	251	737	634	94	1716	100	100	100	100	100

Tabel 34. Vandalisme naar aantal personen binnen huishouden > 16 jr, ooit

	absoluut					relatief (in %)				
	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal	1 persoon	2 - 3 personen	4 - 6 personen	7 - 10 personen	totaal
wel slachtoffer	80	43	8	2	133	8	8	8	11	8
niet slachtoffer	978	491	97	17	1583	92	92	92	89	92
totaal	1058	534	105	19	1716	100	100	100	100	100

Tabel 35. Vandalisme huishouden naar aantal keer ontvangen bezoek van familie, ooit

	absoluut				relatief (in %)			
	≥ 3 per week	2 - 1 per week	geen	totaal	≥ 3 per week	2 - 1 per week	geen	totaal
wel slachtoffer	20	35	78	133	10	10	7	8
niet slachtoffer	201	305	1072	1578	90	90	93	92
totaal	221	340	1150	1711	100	100	100	100

Tabel 36. Vandalisme ondanks vigilantie tijdens afwezigheid, ooit

	absoluut			relatief (in %)		
	oppas	geen oppas	totaal	oppas	geen oppas	totaal
wel slachtoffer	79	53	132	8	7	8
niet slachtoffer	917	654	1571	92	93	92
totaal	996	707	1703	100	100	100

Tabel 37. Vandalisme naar hoelang woonachtig in de buurt, ooit

	absoluut					relatief (in %)				
	minder dan 1 jaar	1 t/m 4 jaar	5 t/m 9 jaar	meer dan 10 jaar	totaal	minder dan 1 jaar	1 t/m 4 jaar	5 t/m 9 jaar	meer dan 10 jaar	totaal
wel slachtoffer	4	17	9	103	133	5	6	4	9	8
niet slachtoffer	70	278	233	1003	1584	95	94	96	91	92
totaal	74	295	242	1106	1717	100	100	100	100	100

Tabel 38. Vandalisme naar de mate waarin men elkaar helpt in de buurt, ooit

	absoluut				relatief (in %)			
	veel	matig	geen	totaal	veel	matig	geen	totaal
wel slachtoffer	40	22	70	132	6	9	10	8
niet slachtoffer	670	233	654	1557	94	91	90	92
totaal	710	255	724	1689	100	100	100	100

Tabel 39. Inbraak naar veiligheidsgevoel t.a.v. de buurt, ooit

	absoluut				relatief (in %)			
	Z.V./T.V*	beetje veilig	zeer onveilig	totaal	Z.V./T.V	beetje veilig	zeer onveilig	totaal
wel slachtoffer	50	50	33	133	5	11	10	8
niet slachtoffer	890	387	306	1583	95	89	90	92
totaal	940	437	339	1716	100	100	100	100

Bijlage 2

Kenmerken van de slachtoffers, Curaçao

Kenmerken van slachtofferschap, Curaçao

Tabel 40. Slachtofferschap naar leeftijd

	absoluut						relatief (in %)					
	0 - 19	20 - 34	35 - 49	50 - 64	65+	totaal	0 - 19	20 - 34	35 - 49	50 - 64	65+	totaal
wel slachtoffer	49	220	334	166	84	853	51	53	57	45	33	50
niet slachtoffer	47	194	253	200	172	866	49	47	43	55	67	50
totaal	96	414	587	366	256	1,719	100	100	100	100	100	100

Tabel 41. Slachtofferschap naar geslacht

	absoluut			relatief (in %)		
	mannen	vrouwen	totaal	mannen	vrouwen	totaal
wel slachtoffer	373	480	853	53	47	50
niet slachtoffer	327	539	866	47	53	50
totaal	700	1,019	1,719	100	100	100

Tabel 42. Slachtofferschap naar opleiding

	absoluut							
	geen	minder dan basis	basis-onderwijs	speciaal onderwijs	lagere voortgezet onderwijs	hogere voortgezet onderwijs	hbo	universiteit
wel slachtoffer	2	25	205	3	328	160	92	38
niet slachtoffer	5	48	352	3	290	105	48	15
totaal	7	73	557	6	618	265	140	53

Tabel 42. Slachtofferschap naar opleiding (vervolg)

	relatief (in %)								totaal
	geen	minder dan basis	basis-onderwijs	speciaal onderwijs	lagere voortgezet onderwijs	hogere voortgezet onderwijs	hbo	universiteit	
wel slachtoffer	29	34	37	50	53	60	66	72	50
niet slachtoffer	71	66	63	50	47	40	34	28	50
totaal	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Tabel 43. Slachtofferschap naar economische positie

	absoluut						totaal
	werkend	werkzoekend	huisvrouw	pensioen	schoolgaan	overige	
wel slachtoffer	502	45	131	99	56	20	853
niet slachtoffer	392	61	171	173	49	20	866
totaal	894	106	302	272	105	40	1,719

Tabel 43. Slachtofferschap naar economische positie (vervolg)

	relatief (in %)						totaal
	werkend	werkzoekend	huisvrouw	pensioen	schoolgaan	overige	
wel slachtoffer	56	42	43	36	53	50	50
niet slachtoffer	44	58	57	64	47	50	50
totaal	100	100	100	100	100	100	100

Bijlage 3

Aangiftegedrag naar bepaalde kenmerken, Curaçao

Aangiftegedrag Curaçao

Tabel 44. Aangiftegedrag naar leeftijd

	absoluut						relatief (in %)					
	0 - 19	20 - 34	35 - 49	50 - 64	65+	totaal	0 - 19	20 - 34	35 - 49	50 - 64	65+	totaal
wel slachtoffer	22	124	190	93	47	476	23	30	32	25	18	28
niet slachtoffer	74	290	397	273	209	1,243	77	70	68	75	82	72
totaal	96	414	587	366	256	1,719	100	100	100	100	100	100

Tabel 45 Aangiftegedrag naar geslacht

	absoluut			relatief (in %)		
	mannen	vrouwen	totaal	mannen	vrouwen	totaal
wel slachtoffer	216	260	476	31	26	28
niet slachtoffer	484	759	1,243	69	74	72
totaal	700	1,019	1,719	100	100	100

Tabel 46. Aangiftegedrag naar opleiding

	absoluut							
	geen	minder dan basis	basis-onderwijs	speciaal onderwijs	lagere voortgezet onderwijs	hogere voortgezet onderwijs	hbo	universiteit
wel slachtoffer	1	13	102	2	176	100	57	24
niet slachtoffer	5	60	455	4	442	165	83	29
totaal	6	73	557	6	618	265	140	53

Tabel 46. Aangiftegedrag naar opleiding (vervolg)

	relatief (in %)								totaal
	geen	minder dan basis	basis-onderwijs	speciaal onderwijs	lagere voortgezet onderwijs	hogere voortgezet onderwijs	hbo	universiteit	
wel slachtoffer	17	18	18	33	28	38	41	45	28
niet slachtoffer	83	82	82	67	72	62	59	55	72
totaal	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Tabel 47. Aangiftegedrag naar inkomen

	absoluut					relatief (in %)				
	geen	1 - 1000	1001 - 3000	3001 - 5000	totaal	geen	1 - 1000	1001 - 3000	3001 - 5000	totaal
wel slachtoffer	66	176	123	111	476	16	26	36	39	28
niet slachtoffer	351	500	216	176	1,243	84	74	64	61	72
totaal	417	676	339	287	1,719	100	100	100	100	100

Tabel 48. Aangiftegedrag naar economische positie

	absoluut						totaal
	werkend	werkzoekend	huisvrouw	pensioen	schoolgaan	overige	
wel slachtoffer	296	21	64	58	25	12	476
niet slachtoffer	598	85	238	214	80	28	1,243
totaal	894	106	302	272	105	40	1,719

Tabel 48. Aangiftegedrag naar economische positie (vervolg)

	relatief (in %)						totaal
	werkend	werkzoekend	huisvrouw	pensioen	schoolgaan	overige	
wel slachtoffer	33	20	21	21	24	30	28
niet slachtoffer	67	80	79	79	76	70	72
totaal	100	100	100	100	100	100	100